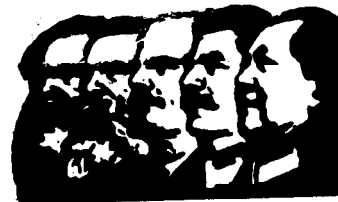

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35 ΤΗΛ.-ΦΑΞ 5232553 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 5 ΜΑΗ 2000 ΑΡ. ΦΥΛ. 351 ΔΡΧ. 200

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ ΤΩΝ ΦΑΙΟΚΟΚΚΙΝΩΝ ΜΙΑ Εργατική Τάξη, ΕΝΑ Μεροκάματο ΙΔΙΑ Πολιτικά Δικαιώματα

Το χειρότερο με την εργατική τάξη δεν είναι που την εκμεταλλεύονται οικονομικά, αλλά που χρησιμοποιούν την επαναστατική ιστορία της, το κοινωνικό της κύρος και πολλές φορές και την ίδια της την φυσική παρουσία για να δυναμώσουν τους δικούς τους πολιτικούς στρατούς και τεληκά τις αλυσίδες της.

Οι κυρίαρχες εκμεταλλεύτριες τάξεις δεν έχουν αφήσει στην εργατική τάξη ούτε τη γιορτή της. Η Πρωτομαγιά εδώ και χρόνια δεν ανήκει στους εργάτες, όπως δεν ανήκει ούτε η επέτειος της εξέγερσης του Πολυτεχνείου στο λαό και τους δημοκράτες.

Οι επαναστάσεις ανήκουν στους λαούς, αλλά οι επέτειοι αυτών των επαναστάσεων ανήκουν αρκετές φορές στην αντίδραση.

Αυτό είναι ιδιαίτερα έντονο εκεί που η αντίδραση σηκώνει την κόκκινη σημαία του προλεταριάτου και του λαού, δηλαδή στις χώρες όπου κυριαρχεί ο σοσιαλφασισμός, είτε σαν πολιτική εξουσία, είτε σαν συνδικαλιστική γραφειοκρατική εξουσία.

Τέτοιες χώρες είναι η Ρωσία και η Κίνα όπου η Πρωτομαγιά σημαίνει μια παρέλαση στους δρόμους και τις πλατείες των χειρότερων φασισμών του κόσμου.

Σε ένα μικρότερο βαθμό τέτοια χώρα είναι και η Ελλάδα όπου η Πρωτομαγιά εδώ και χρόνια έχει κυριαρχηθεί από τις φαιοκόκκινες συνδικαλιστικές και πολιτικές φράξιες.

Ειδικά σε τούτη δω τη φετινή Πρωτομαγιά τα δύο μεγάλα αστικά κόμματα με τις σοσιαλφασιστικές ηγεσίες, το ΠΑΣΟΚ του Σημίτη και η ΝΔ του Καραμανλή, παρέδωσαν με ωμό τρόπο τον κεντρικό πολιτικό γιορτασμό της Πρωτομαγιάς στον σκληρό ηγεμονικό πυρήνα του σοσιαλφασισμού, στο ψευτοΚΚΕ.

Αυτή είναι η φυσική κατάληξη μιας μακριάς διαδικασίας αποσύνθεσης όχι απλά του συνειδη-

τού επαναστατικού εργατικού κινήματος, αλλά και κάθε αστικής ρεφορμιστικής του πτέρυγας.

Όλος ο επίσημος συνδικαλισμός, ο καθεστωτικός συνδικαλισμός που έχει κέντρο του το ψευτοΚΚΕ, προώθησε με ένταση και κάλυψε όλες τις βασικές ταξικές και πολιτικές κατευθύνσεις του σοσιαλφασισμού.

Αυτές οι κατευθύνσεις είναι βασικά τρεις.

**ΜΙΑ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ –
ΕΝΑ ΜΕΡΟΚΑΜΑΤΟ –
ΙΔΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩ-
ΜΑΤΑ**

Η μία, η πιο καίρια στρατηγική κατεύθυνση του σοσιαλφασισμού

είναι η βαθιά διάσπαση της εργατικής τάξης στο οικονομικό επίπεδο.

Σήμερα χάρη στους σοσιαλφασιστές υπάρχουν δύο βαθιά αλληλομισούμενα, εντελώς ξεχωριστά τμήματα της εργατικής τάξης, που ζουν σε δύο ξεχωριστούς κόσμους στο έδαφος της ανειδίκευτης ή λίγο ειδικευμένης δουλειάς.

Το ένα είναι οι έλληνες και το άλλο οι μετανάστες εργάτες. Το ψυχικό και ιδεολογικό ρήγμα είναι ακόμα μεγαλύτερο από το οικονομικό.

Φωνάζοντας “κάτω ο ρατσι-

συνέχεια στη σελ. 2

ΜΕΤΕΚΚΛΟΓΙΚΕΣ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΕΙΣ ΠΑΝΤΟΥ

Το χαρακτηριστικό του μετεκλογικού τοπίου είναι οι εσωκομματικές συγκρούσεις στη ΝΔ και το ΣΥΝ, όπως και οι εκκαθαρίσεις που έκανε ο Σημίτης σε κυβερνητικό επίπεδο και σε επίπεδο κρατικών μηχανισμών στο ΠΑΣΟΚ.

Οι αποχωρήσεις των αποκεφαλισμένων Γιαννόπουλου, Αρσένη και Βενιζέλου δεν έγιναν α-

θόρυβα. Ο Αρσένης άφησε αιχμές κατά εκδοτικών συγκροτημάτων, εννοώντας τον Λαμπράκη, που τον πολέμησε στα θέματα της παιδείας. Αυτή ήταν μια μεγάλη πολιτική νίκη για τους Σημίτη-Λαλιώτη γιατί ο Αρσένης πίστεψε ότι τον έφαγε ο φιλοευρωπαϊός Λαμπράκης και όχι η ρωσόφιλη κλίκα για λογαριασμό του ψευτοΚΚΕ και του ΣΥΝ. Ακριβώς για να μη φανεί η πηγή του χτυ-

πήματος η κλίκα δεν έβαλε επ’ ευθείας δικό της υπουργό Παιδείας, αλλά ένα υπουργό Παιδείας που έχει ταυτόχρονα την εμπιστοσύνη του Λαμπράκη, όπως είναι ο παλιός του υπάλληλος Π. Ευθυμίου. Έτσι και οι φαιοκόκκινοι νικάνε γιατί ο Ευθυμίου καταβαίνει στο υπουργείο με γραμμή υποταγής στην ΟΛΜΕ, και ο Λαλιώτης, δηλαδή ο αληθινός Σημίτης, ο μη ευρωπαϊός

Σημίτης δεν εκτίθεται. Ο Γιαννόπουλος ήταν πιο συνεπής και ίσως οξυδερκής γιατί αυτός κατηγορήσε το ψευτοΚΚΕ, αλλά και τους κομματικούς μηχανισμούς που τον υπονόμισαν. Όμως ο Βενιζέλος δεν κατάλαβε τίποτα για το ποιός τον έφαγε γιατί πάλι ο Σημίτης έβαλε έναν φιλοευρωπαϊό να τον χτυπήσει, τον Πάγκαλο. Έτσι ο χοντρός που είχε υποστηρίξει με τόσο πά-

θος τη μεταρύθμιση Αρσένη και είχε καυτηριάσει όλα τα “κινήματα” του Περισσού είναι πολύ δύσκολο να βρει την πηγή των χτυπημάτων. Ο Πάγκαλος μόλις διορίστηκε στη νέα του υπουργική θέση, πρέπει να πήρε το πράσινο φως από το Σημίτη για να υπονομεύσει τον Βενιζέλο. Δεν εξηγείται αλλιώς, παρά μόνο με ε-

συνέχεια στη σελ. 4

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ ΤΩΝ ΦΑΙΟΚΟΚΚΙΝΩΝ

συνέχεια από τη σελ. 1

σμός” οι σοσιαλφασίστες εγκατέστησαν το ρατσισμό και την ξενοφοβία βαθιά μέσα στο κέντρο εκείνο που συνήθως γεννάει την κοινωνική πρόοδο, δηλαδή μέσα στην ίδια την εργατική τάξη.

Αυτό το πέτυχαν με την ενθάρρυνση του σπασμένου μεροκάματου για τους μετανάστες παντού σε όλους τους κλάδους καθώς και με την ενθάρρυνση της παράνομης μετανάστευσης στο όνομα τάχα των ανοιχτών συνόρων. Αυτοί οι ορκισμένοι εχθροί της ελεύθερης διεθνούς κίνησης των εμπορευμάτων υπεράσπισαν μόνο την ελεύθερη κίνηση του εμπορεύματος εργατική δύναμη για την Ελλάδα, προκειμένου να διαλύσουν όλες τις εργατικές κατακτήσεις, κάθε συλλογική μισθολογική διεκδίκηση, κάθε συλλογική σύμβαση, κάθε εργατικό νόμο. Από την άλλη ενώ διέσπασαν τους μεροκάματο και την τάξη, για να κρατήσουν ανοιχτό το βαθύ ρήγμα, αρνούνται την απόδοση πολιτικών δικαιωμάτων στους μετανάστες και βασικά τη σίγουρη μονιμότητα της παραμονής τους στη χώρα, οπότε τους στερούν τη δυνατότητα της μαχητικής συνδικαλιστικής και πολιτικής διαμαρτυρίας για να αυξήσουν τους μισθούς τους. Αυτό έχει μια καταστροφική ε-

πίπτωση ιδιαίτερα στους χώρους δουλειάς όπου η μεταναστευτική εργατική δύναμη έχει συντριπτική κυριαρχία, όπως γίνεται με τους εργάτες γης. Οι έλληνες “δουλοκτήτες” αστοί της υπαίθρου έχουν επιβάλει εκεί την απόλυτη εκμεταλλευτική εξουσία τους, τσακίζοντας με τον πιο ωμό απεργοσπαστισμό (πάλι με μεταφερόμενους από αλλού μετανάστες) κάθε απεργιακό κίνημα των εργατών γης.

Αν το εργατικό κίνημα δεν κλείσει αυτό το στρατηγικό ρήγμα μέσα στην τάξη, τότε δεν μπορούμε να μιλάμε ούτε για συνδικάτα, ούτε για εργατική τάξη σαν τάξη, ούτε καν “οικονομίστικα”. Από δω και μπρος θα μπορούμε να μιλάμε μόνο για συνδικαλιστική βαρβαρότητα.

Η Πρωτομαγιά των φαιοκόκκινων, όπως και τα φαιοκόκκινα συνδικάτα δεν ασχολούνται καθόλου μ’ αυτό το κεφαλαϊώδες ζήτημα. Στο βάθος δεν πρόκειται καν για αληθινά συνδικάτα, αλλά για συνδικαλιστικές φράξιες των “λευκών” εργατών, του “άνωτερου έθνους” που αποτελούνται από κομματικούς και κρατικούς γραφειοκράτες του δημόσιου και των ΔΕΚΟ και κάθε λογής πρακτόρικα κομματικά παράσιτα.

Μια αληθινή εργατική Πρωτομαγιά, ένα αληθινό εργατικό συνδικάτο πρέπει να απαιτεί ένα ε-

ναίο αφετηριακό μεροκάματο διεκδίκησης σε κάθε κλάδο που θα πρέπει **το κάθε συνδικάτο να το υπερασπίζεται με νύχια και με δόντια από τον κάθε εργοδότη που θέλει να το σπάει προσλαμβάνοντας φτηνή ντόπια ή ξένη εργατική δύναμη.** Οι εργάτες στην Ελλάδα δεν πρέπει να ξεχνάνε ότι η πρώτη Διεθνής στήθηκε πάνω σε ένα ζήτημα, στο ζήτημα της υπεράσπισης του εγγλέζικου μεροκάματου από τους δίχως ταξική συνείδηση ξένους εργάτες που εισήγαγε η αγγλική βιομηχανία για να σπάσουν το κατακτημένο ως τότε μεροκάματο και τις απεργίες που το υπεράσπιζαν. Όποιος δέχεται τα δύο μεροκάματα στον ίδιο κλάδο δέχεται την “επάνω” και την “κάτω” εργατική τάξη, δέχεται το ανώτερο και κατώτερο έθνος, δέχεται τον ρατσισμό. Όσο οι παλιοί εργάτες θα βλέπουν να παραμερίζονται από μια διαρκώς νέα φθηνή, σχεδόν απλήρωτη εργασία θα ρουφάνε το ρατσιστικό κήρυγμα όπως η ξερή γη τη βροχή.

Το πρώτο λοιπόν σύνθημα του σημερινού προλεταριάτου, το μόνο που θα μπορεί κατ’ αρχήν να το ενώσει για να υπάρξει σαν τάξη είναι το **“μια εργατική τάξη, ένα μεροκάματο, ίδια πολιτικά δικαιώματα”.**

ΟΧΙ ΣΤΟ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙ-

ΚΟ ΣΑΜΠΟΤΑΖ – ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΠΑΝΤΟΥ

Αυτή είναι η αντίσταση στην μια κατεύθυνση του σοσιαλφασισμού δηλαδή η επανένωση και η “δημιουργία” της εργατικής τάξης σαν τάξη. Η δεύτερη κατεύθυνση του σοσιαλφασισμού στην οποία πρέπει να αντισταθούμε είναι η κατεδάφιση της βιομηχανίας που γίνεται συστηματικά εδώ και είκοσι χρόνια με οικολογικά, ψευτοταξικά, αρχαιολογικά και τουριστικά προσχήματα. Ο σοσιαλφασισμός σαν ψευτοΚΚΕ, αλλά και εκείνος σαν συνδικαλιστική γραφειοκρατία και σαν ακρίδα του ΠΑΣΟΚ ή και της ΝΔ θέλουν την παραγωγική οπισθοδρόμηση της χώρας, θέλουν την απομάκρυνσή της από την Ευρώπη και κυρίως την κατάργηση του ελληνικού βιομηχανικού προλεταριάτου που είναι το μόνο που μπορεί να αποτελέσει τον καθοδηγητικό πολιτικό και οργανωτικό παράγοντα για ολόκληρη την εργατική τάξη. Δίχως βιομηχανία ή με αδύνατη βιομηχανία, δεν υπάρχει καθόλου ή υπάρχει αδύναμο βιομηχανικό προλεταριάτο. Δίχως βιομηχανικό προλεταριάτο δεν υπάρχει φωτισμένη εργατική τάξη και δίχως τέτοια όλη η χώρα είναι τυφλή. Αυτό θέλουν οι ρωσόδοιοι. Δεν τους φτάνει μόνο, ή μάλλον δεν θέλουν κύρια να ξεκόψουν την ελληνική αστική τάξη από τον σύγχρονο βιομηχανικό κόσμο και από την Ευρώπη, αλλά θέλουν πάνω απ’ όλα να διαλύσουν τη βιομηχανική εργατική τάξη γιατί τρέμουν την συγκέντρωσή της και την πολιτική επίπτωση αυτής της συγκέντρωσης πάνω στις εξελίξεις. Δεν είναι τυχαίο που προσπαθούν να διώξουν από την Αττική όλη την βιομηχανική εργατική τάξη. Εκεί φαίνεται πως αν και γενικά προτιμούν να κλείνουν εντελώς τα εργοστάσια, όταν δεν μπορούν να το κάνουν αυτό, θέλουν τουλάχιστον να τα μεταφέρουν έξω από την Αττική, μακριά από τον Πειραιά και την Αθήνα, μακριά από το πολιτικό κέντρο της χώρας ώστε να μην υπάρχουν πια κοντά στο κέντρο βιομηχανικοί εργάτες.

Δεν υπάρχει λοιπόν εργατικό κίνημα δίχως την αντίσταση και την καταγγελία στο βιομηχανικό σαμποτάζ, αλλά και δίχως καταγγελία κάθε μορφής σαμποτάζ στην ανάπτυξη της παραγωγής, των υποδομών, των επικοινωνιών, τους διεθνούς εμπορίου και της επιστημονικής έρευνας. Ένα αληθινό εργατικό κίνημα και μια αληθινή Πρωτομαγιά πρέπει λοιπόν να κρατάει ψηλά το σύνθημα “ΟΧΙ στο βιομηχανικό σαμποτάζ”.

ΟΧΙ ΣΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΧΙΤΛΕΡ - ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΗΝ ΤΣΕΤΣΕΝΙΑ

Τέλος η τρίτη αντίσταση της συνειδητής εργατικής τάξης, πρέπει να γίνει ενάντια στην πο-

λιτική συμπίκνωση όλης της σοσιαλφασιστικής αντίδρασης, η οποία σήμερα έχει κυριαρχήσει σε αυτό που λέμε διεθνή πολιτική. Η ελληνική εργατική τάξη έχει κρατηθεί μακριά από κάθε διεθνισμό και από κάθε δημοκρατισμό στα διεθνή ζητήματα. Αυτά τα τέρατα στη ΓΣΕΕ, στο ΕΚΑ καθώς και στα αυτόνομα συνδικαλιστικά τους όργανα τύπου ΠΑΜΕ, μιλώντας πάντα εκ μέρους της ελληνικής εργατικής τάξης, έχουν ταυτιστεί με όλους τους φασισμούς της γης και πάνω απ’ όλα με τις ναζιστικές εξουσίες λαών στα Βαλκάνια και στον Καύκασο.

Δεν υπάρχει εργατική τάξη άξια γι αυτό το όνομα όταν χειροκροτεί την γενοκτονία στην Βοσνία και στο Κόσσοβο και σήμερα καλύπτει εκείνη στην Τσετσενία. Ιδιαίτερα αυτή η τελευταία αποκαλύπτει τον χαρακτήρα των επίσημων ελληνικών συνδικάτων, την τέλεια διαφθορά και την κτηνωδία τους. Σιωπή, συγκάλυψη των ρώσων σφαγών στην Τσετσενία, υπεράσπιση των σέρβων σφαγέων στην Βοσνία. Αυτό ξέρουν να κάνουν από “διεθνισμό” αυτά τα συνδικάτα και αυτοί οι “εργάτες”.

Είναι αυτοί λοιπόν οι εθνορατσιστές και σαμποταριστές της βιομηχανίας που με πρόγραμμα σέρνουν την ελληνική εργατική τάξη και το λαό πίσω από το άρμα του πολεμικού “ορθόδοξου τόξου” τους, πίσω από το άρμα του νεοχιτλερικού άξονα Μόσχας - Πεκίνου - Τεχεράνης.

συνέχεια στη σελ. 4

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ 2000

Φωνάζοντας “κάτω ο ρατσισμός” οι εργατοπατέρες έχουν διασπάσει την εργατική τάξη σε όλους τους κλάδους προωθώντας παντού το σπασμένο μεροκάματο μέσα από τη μαύρη εργασία. Έτσι έχουν προκαλέσει το χειρότερο εθνορατσιστικό μίσος ανάμεσα στους ντόπιους και μετανάστες εργάτες. Η απάντηση του συνειδητού προλεταριάτου είναι μία. Να μη δεχτεί σπασμένο μεροκάματο σε κανένα συνδικάτο. Να δίνεται παντού και σε όλους το ίδιο μεροκάματο για την ίδια δουλειά, και, πάνω από όλα να δοθούν στους μετανάστες πολιτικά δικαιώματα για να μπορούν να διεκδικήσουν όπως οι έλληνες τα ταξικά τους δικαιώματα.

ΜΙΑ Εργατική Τάξη ΕΝΑ Μεροκάματο ΙΔΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

Ύστερα οι συνειδητοί εργάτες πρέπει να υπερασπίσουν την ύπαρξη του βιομηχανικού προλεταριάτου από τους φαιοκόκκινους που θέλουν να καταστρέψουν όλη τη μεγάλη βιομηχανία με οικολογικά, αρχαιολογικά, τουριστικά ή ψευτοταξικά προσχήματα. Δίχως βιομηχανία δεν υπάρχει εργατικό κίνημα

ΟΧΙ στο Σαμποτάζ της Βιομηχανίας

Η πολιτική του προλεταριακού διεθνισμού σημαίνει σήμερα αντίσταση στη μεσαιωνική πορεία της χώρας μας, στην πολιτική του “ορθόδοξου τόξου” και στη συμμαχία με τον νεοναζιστικό άξονα Μόσχας-Πεκίνου-Τεχεράνης

Εκείνο που κατασπαράζει τώρα αυτός ο άξονας είναι τη μικρή ηρωική Τσετσενία.

ΟΧΙ στους Νέους Χίτλερ ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΗΝ ΤΣΕΤΣΕΝΙΑ

Όσο αυτά τα συνθήματα ποδοπατούνται θα έχουμε μια πρωτομαγιά των φαιοκόκκινων γραφειοκρατών του ανώτερου έθνους που θα βρίσκονται μόνοι τους και μακριά από τη μεγάλη μάζα των ντόπιων και ξένων εργατών ετοιμάζοντας γι’ αυτούς τα χειρότερα φασιστικά δεσμά.

Αθήνα, 4-5-00

Γραφεία: Χαλκοκονδύλη 35
Τηλ-Φαξ: 5232553

 OAKKE

Οργάνωση για την Ανασυγκρότηση του ΚΚΕ

Παρακαλούμε τους αναγνώστες μας να στέλνουν τα γράμματά τους στη Τ.Θυρίδα 8371, Τ.Κ 10010

Για τις οικονομικές σας ενισχύσεις χρησιμοποιείστε τον νέο λογαριασμό μας στην Εθνική Τράπεζα: 160/764962-29 ή την Τ.Θ 8371 Τ.Κ 10010 στο όνομα Κ. Κούτελος

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

150ήμερη εφημερίδα της ΟΑΚΚΕ

Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο Κώστας Κούτελος

Χαλκοκονδύλη 35

5ος όροφος Τ.Θ. 8371

Τ.Κ. 100 10 Αθήνα Τηλ.-Φαξ. 5232553

Ετήσια συνδρομή: 5.000

Εξαμηνιαία: 2.500

Ο Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΞΑΝΑΦΕΡΝΕΙ ΤΗ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΕΒΙΤΣ ΣΤΗ ΣΕΡΒΙΑ

Οι διπλωμάτες συνηθίζουν να λένε ότι ο διάβολος βρίσκεται στις λεπτομέρειες. Μια τέτοια πελώρια λεπτομέρεια ήταν και η συγκέντρωση της σέρβικης αντιπολίτευσης υπό τον μονάρχη Καραγιώργεβιτς (Karadjordjevic) κάτω από την υψηλή εποπτεία των Σημίτη- Παπανδρέου και τις ευλογίες του αρχιεπίσκοπου Χριστόδουλου.

Αποδεικνύεται τώρα ότι ο ευγενικός κύριος, Γ. Παπανδρέου, που “παλεύει” για την ειρήνη και τις μειονότητες έχει την ιδιοτροπία να καλεί από το μεσαίωνα τις βασιλικές αυλές για να διεκπεραιώσει με τη συναίνεση του ευρωπαϊκού δημοκρατισμού τη ρώσικη στρατηγική του “ορθόδοξου τόξου” στα Βαλκάνια. Αυτός ο δημοκρατισμός συνηθίζει να ξορκίζει τον μόνο εχθρό που αντιλαμβάνεται δηλ. τον ελληνικό σοβινισμό με οποιονδήποτε “ρώσο” που θα του παραχωρήσει ασυλία απέναντι στα χτυπήματα του σοβινιστή. Τυφλοί με ανοιχτά τα μάτια, κουφοί με πλήρη λειτουργία της ακοής τους, πολλοί ευρωπαίοι δημοκράτες έχουν γίνει το όχημα για την προώθηση των ρωσόφιλων στη χώρα μας.

Ποιος άραγε μπορεί να δεχτεί τις δικαιολογίες της κυβέρνησης Σημίτη ότι δεν εμπλέκεται στο περιεχόμενο των συζητήσεων του αντι-Μιλόσεβιτς μετώπου και ότι απλά παρείχε στέγη στη συγκέντρωση του; Τη βρώμικη δουλειά ανέλαβε ένας στενός συνεργάτης και σύμβουλος του Γ. Παπανδρέου που κινείται δραστήρια στα Βαλκάνια, ο Αλ. Ρόντος. “Ο κ.Ρόντος σε μια από τις συχνές επισκέψεις του στο Βελιγράδι είχε συζητήσει με τους ηγέτες της σέρβικης αντιπολίτευσης τη διοργάνωση του τρίτου τους συνεδρίου στην Αθήνα. Το θέμα συζητήθηκε και σε μεγάλη σύσκεψη στο ελληνικό υπουργείο (εξωτερικών) όπου αποφασίστηκε η κυβέρνηση να βοηθήσει αφανώς και αφού προηγουμένως ενημερωθεί επίσημα το Βελιγράδι. Τη χρηματοδότηση ανέλαβαν δυο γνωστοί έλληνες επιχειρηματίες και ο κ. Παπανδρέου θα μιλούσε χθες, δεύτερη ημέρα του συνεδρίου” (Βήμα, 23 Απρίλη). Ο Ρόντος συνεπής στο σχέδιο στις 21 Απρίλη στο Καβούρι αποκαλεί τον Καραγιώργεβιτς “αυτού υψηλότητα” και αναγγέλλει την ομιλία Παπανδρέου για την επόμενη μέρα. Αυτή η κίνηση ήταν μια σφυγμομέτρηση των αντιδράσεων για την πραγματοποίηση ή όχι της ομιλίας. Οι αντιδράσεις αναγκάζουν τον Παπανδρέου να υποχωρήσει και τον “υπάλληλο” Ρόντο να υποβάλλει την παραίτηση του που φυσικά δεν γίνεται δεκτή ενώ πλέκεται εγκώμιο για τις υπηρεσίες του από τον ίδιο τον Παπανδρέου. Ο τελευταίος παρά το διάβημα διαμαρτυρίας της σέρβικης κυβέρνησης συναντιέται με τους εκπρόσωπους των Σέρβων του Κοσσυφοπεδίου και τον ηγέτη της

αντιπολίτευσης Τζίντζιτς. Ο Παπανδρέου αφήνει ανοιχτό το ενδεχόμενο της καντονοποίησης του Κοσσυφοπεδίου σύμφωνα με την πάγια ρώσικη στρατηγική στα Βαλκάνια: “...εμείς θέλουμε να διασφαλίσουμε την ακεραιότητα των πολιτών του Κοσσυφοπεδίου... Εάν είναι απαραίτητο για ένα χρονικό διάστημα να έχουν δικούς τους θύλακες για την προστασία τους, αυτό είναι κάτι που προσωπικά τουλάχιστον δεν θα είμαι δογματικός να το αποκλείσω...” (Ελευθεροτυπία, 24 Απρίλη) και υπόσχεται κάθε βοήθεια στο αντι-Μιλόσεβιτς μέτωπο που φεύγει κατευχαριστημένο. Ο επίσκοπος του Κοσόβου Αρτέμιος, μιλώντας στο ραδιοσταθμό της Εκκλησίας είπε: “...η απόφαση που λήφθηκε προχθές στην Αθήνα είναι αισιόδοξη και πιστεύουμε ότι θα φέρει κάποιο αποτέλεσμα. Ιδιαίτερα διότι μας υποστηρίζει και η Εκκλησία της Ελλάδος και η κυβέρνηση της Ελλάδος. Μας δέχθηκε μάλιστα ο υπουργός Εξωτερικών, συνομιλήσαμε, και έδειξε μεγάλη κατανόηση” (στο ίδιο). Αυτός ο ευσεβής παπάς είναι πρόεδρος του Σέρβικου Εθνικού Συμβουλίου του Κοσόβου και εκπροσωπεί τη φιλορώσικη αντιπολίτευση. Σ’ αυτό δεν συμμετέχει ο σέρβι-

στην τελική διακήρυξη όρος που θα προβλέπει ότι “η ενότητα της σέρβικης αντιπολίτευσης θα διασφαλίζεται από μια Ένωση Δημοκρατικών Θεσμών, όπου θα προεδρεύει ο πρίγκιπας Αλέξανδρος της Γιουγκοσλαβίας, καθώς και ο Πατριάρχης της Σερβίας”. Αυτός ο όρος μπήκε τελικά σαν “πρόταση”. Το επιστέγασμα ήρθε όμως στο τέλος της συνάντησης με την είσοδο του Καραγιώργεβιτς που έκλεισε και τις εργασίες της. Και ο οποίος ευχαρίστησε θερμά την Ελλάδα και το Ίδρυμα Κόκκαλη που χρηματοδοτεί μια αντίστοιχη συνάντηση που θα γίνει στις ΗΠΑ (Νέα, 24/4).

Το ρώσικο μέτωπο στη Σερβία περιλαμβάνει το κόμμα του Ντράσκοβιτς (Κίνημα για τη Σέρβικη Ανανέωση), τον Πέρισιτς (τμήμα του στρατού)-Εκκλησία-Ακαδημία Επιστημών (Τσόσιτς). Αυτό όμως δεν μπορεί να ρίξει μόνο του τον Μιλόσεβιτς και χρειάζεται απαραίτητα το μέτωπο των μισοευρωπαίων καιροσκόπων εθνικιστών που έχει επικεφαλής το Δημοκρατικό Κόμμα του Τζίντζιτς. Οι πρώτοι θέλουν παλατιανό πραξικόπημα και εγχείρηση κάθαρσης στο στρατόπεδο του Μιλόσεβιτς. Οι δεύτεροι θέλουν την πτώση μέσω διαδηλώσεων όχι όμως γιατί ο Μιλόσεβιτς έκανε άδικους πολέμους, αλλά γιατί τους έχασε και κατάκλεψε τη χώρα. Ωστόσο οπότε έχουν προσπαθήσει να κάνουν μαζί διαδηλώσεις αυτοί οι δυο συνήθως υπάρχει πλήθος, που βρίζει

Αναγέννησης” του Βουκ Ντράσκοβιτς. Ο Μιλόσεβιτς σέρνεται κυριολεκτικά από τον Ντράσκοβιτς και επαναλαμβάνει μετά από 1-2 μήνες αυτό που λέει ο εθνικιστής ηγέτης, που πλειοδοτεί στα εθνικά προβλήματα.” (Α. Χατζηπροδρομίδης, Γιουγκοσλαβία, η έκρηξη του εθνικισμού, σελ.189-εκδόσεις Παρασκήνιο, 1991). Είναι μέσω του πρώην “κομμουνιστή” και μετά φαιοκόκκινου Ντράσκοβιτς που η Ρωσία προσπαθεί εδώ και χρόνια να ανατρέψει τον σοβινιστή Μιλόσεβιτς που θέλει συνεργασία μαζί της αλλά δεν της δίνει την εξουσία. Όπως πάντα όμως η Ρωσία δεν θέλει να εμφανίζεται η ίδια, αλλά να “σκοτώνει” μέσω αντιπροσώπων. Η Δύση συνολικά θέλει την ανατροπή Μιλόσεβιτς και η ρωσόφιλη ηγεσία Κλίντον θα εξασφαλίσει ότι αυτή θα γίνει έτσι ώστε στην εξουσία να έλθει ο δυτικόφιλος Ντράσκοβιτς και όχι ο δυτικόφιλος Ντζίτζιτς. Επειδή όμως ο χρόνος που απομένει στην προεδρία Κλίντον μέχρι τις αμερικάνικες εκλογές είναι λίγος γι’ αυτό οι ρωσόφιλοι στην Ελλάδα και παντού κινούνται ταχύτατα. Αλλά ο Κλίντον στηρίζεται στην ελεεινή αντιτριτοκοσμική γραμμή Ολμπραϊτ για τα “κράτη-αλήτες”. Η Ολμπραϊτ σε συνεργασία με τη νεοναζιστική Ρωσία παραδίνει τους Τσετσένους στη σφαγή. Δεν θα παραδώσει λοιπόν έναν αποδεδειγμένο αλήτη σαν τον Μιλόσεβιτς; Μήπως δεν ήταν η ίδια μαζί με τον γερμανό υπουργό εξωτερι-

κή κυβέρνηση τον κάλεσε στην Αθήνα για να συναντηθεί με τη σέρβικη αντιπολίτευση (Βήμα, 23/4).

Όμως αυτό το θέατρο σκιών καταρρέει αν εξετάσει κανείς προσεκτικά τη ρώσικη τακτική στην ίδια τη Σερβία. Μια τακτική αποκλεισμού της Σερβίας που δικαιολογείται απέναντι στους σέρβους φασίστες με το επιχείρημα ότι η Ρωσία δεν μπορεί να θυσιάσει τη συνεργασία της με τη Δύση για χάρη της Σερβίας. Γι’ αυτό η Ρωσία έχει φτιάξει έναν καταμερισμό ρόλων. Βάζει τους ανοιχτούς φαιοκόκκινους Ζιουγκάνοφ-Ζιρινόφσκι (όπως εδώ το ψευτοΚΚΕ) να κάνουν το φίλο του Μιλόσεβιτς, και τον υποτιθέμενο φιλοδυτικό Πούτιν να κάνει το συμβιβαστή με τη Δύση και να ρίχνει τον Μιλόσεβιτς δίχως να θυμώσουν οι σέρβοι φασίστες με τη Ρωσία, αλλά μόνο με τον δυτικόφιλο Πούτιν.

“Λίγο μετά την έναρξη της προεκλογικής εκστρατείας, η ρώσικη πρεσβεία στο Βελιγράδι άρχισε να μοιράζει σε όλα τα πολιτικά κόμματα το εκλογικό πρόγραμμα του Πούτιν” θυμάται ο Γκόραν Σβιλάνοβιτς, πρόεδρος της Ένωσης Πολιτών της Σερβίας (GSS). Το πρόγραμμα αυτό έδειχνε την ρώσικη τακτική που αναφέραμε. Προσπαθώντας να προσεγγίσει τη Ρωσία ο Μιλόσεβιτς την παραμονή των εκλογών της 26ης Μάρτη καλεί στο Βελιγράδι τον Ζιρινόφσκι. Η σέρβικη αντιπολίτευση επικρίνει την πρόσκληση αυτή και δηλώνει ότι η Σερβία θα πρέπει να προσεγγίσει τα κόμματα και τους ηγέτες που αντιπροσωπεύουν το κυρίαρχο στρατόπεδο στη Ρωσία και όχι τους εξτρεμιστές ή τον Ζιουγκάνοφ. Στις αρχές Απρίλη δημοσιεύεται στη ρώσικη εφημερίδα Κομερσάντ μια ανάλυση που αναφέρει ότι η Μόσχα έχει αποφασίσει επίσημα να πάρει τις αποστάσεις της από τον “μισητό” Μιλόσεβιτς. Σύμφωνα με την εφημερίδα η Ρωσία δεν έχει καμιά πρόθεση να υποστηρίξει το καθεστώς του Βελιγραδίου. Αυτά αναφέρονται σε άρθρο της εφημερίδας Ναυτεμπορική, 3/5 με τίτλο “Αποχωρεί” η Ρωσία από τα Βαλκάνια; Θα παραθέσουμε παρακάτω μεγάλο απόσπασμα από αυτό το άρθρο που είναι αποκαλυπτικό. “Καλά ενημερωμένη πηγή που πρόσκειται στην ηγεσία του Γιουγκοσλαβικού στρατού υποστήριξε μάλιστα ότι η Ρωσία έχει “παγώσει” τη στρατιωτική και τεχνική συμφωνία που έχει συνάψει με το Βελιγράδι. Η συμφωνία αυτή, που έχει στόχο τον εκσυγχρονισμό των Γιουγκοσλαβικών ενόπλων δυνάμεων, υπεγράφη από τον Ρώσο Υπουργό Αμύνης, Ιγκόρ Σεργκέεφ, και τον Γιουγκοσλάβο ο-

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΥΠΟΥ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ

(δημοσιεύτηκε στην *Ελευθεροτυπία*, 26/4/2000)

Η ΟΑΚΚΕ καταδικάζει την απόπειρα της κυβέρνησης Σημίτη-Παπανδρέου, με τη βοήθεια του Χριστόδουλου, να μετατρέψει τη χώρα μας σε βάση ραδιουργιών για την παλινόρθωση της ιστορικά ρωσόφιλης και φασιστικής δυναστείας Καραγιώργεβιτς στα πλαίσια της γενικότερης πολιτικής της του “ορθόδοξου τόξου”.

κος θύλακας της Μιτροβίτσα που έχει άλλη ηγεσία πιστή στο σέρβικο σοβινισμό του Μιλόσεβιτς.

Όμως το αντι-Μιλόσεβιτς μέτωπο δεν είναι ενιαίο κι αυτό εκφράστηκε και στην περίφημη “Συνάντηση των Αθηνών” η οποία ξεκίνησε στις 21 Απρίλη με θέμα “Είναι τώρα η στιγμή για αλλαγές, για δημοκρατία”. Όλοι συμφωνούσαν στην απομάκρυνση του Μιλόσεβιτς αλλά όταν το ζήτημα έφτασε στο ποιος θα πάρει την εξουσία εκεί ξιφιομάχησαν δυο γραμμές. Από τη μια ήταν οι ηγέτες του συνασπισμού “Συμμαχία για την αλλαγή” Μίλαν Πρότιτς και Ζόραν Τζίτζιτς που ζήτησαν πτώση του καθεστώτος Μιλόσεβιτς “και μετά βλέπουμε εάν θα αναλάβει κάποιο ρόλο ο διάδοχος Καραγιώργεβιτς” και από την άλλη ο Ντράσκοβιτς-Άτμοβιτς, μέλος του “Βασιλικού Συμβουλίου” που έδωσε σκληρή μάχη για να συμπεριληφθεί

τον Ντράσκοβιτς και του οποίου τα στελέχη παίζουν μπουτιές στην εξέδρα μ’ εκείνα του Ντζίτζιτς. Τώρα οι ρωσόφιλοι προσπαθούν να συνενώσουν αυτές τις δυνάμεις κάτω από την ηγεσία της ιστορικά ρωσόφιλης και αντιδραστικής ηγεσίας Καραγιώργεβιτς. Ο ίδιος ο Ντράσκοβιτς για να μην εκτεθεί δεν ήρθε στη συνάντηση των Αθηνών, αλλά έστειλε τον άνθρωπο του Βόγισλαβ Μιχαήλοβιτς, δήμαρχο του Βελιγραδίου. Είναι όμως εκείνος που ουσιαστικά ξεσήκωσε το μεγαλοσέρβικο σοβινισμό μιλώντας για το “άνωτερο σέρβικο έθνος” και για τη “Μεγάλη Σερβία” το 1988. “Πολιτικά και ιδεολογικά τα περισσότερα στελέχη της “αντιγραφειοκρατικής επανάστασης”, που είχαν ενισχύσει το Μιλόσεβιτς, τώρα τον έχουν εγκαταλείψει και οργανώνονται σε γνήσια εθνικιστικά κινήματα, όπως το “Σέρβικο Κίνημα

κών Γιόσκα Φίσερ που στο περιθώριο της ορκωμοσίας του νέου προέδρου της Κροατίας συμφώνησαν ότι πρέπει να πιέσουν την τα κόμματα της σέρβικης αντιπολίτευσης να ενωθούν και να κερδίσουν την εξουσία στη χώρα τους; (Γεωπολιτική, Μάρτης 2000). Η πτώση λοιπόν Μιλόσεβιτς είναι επιθυμητός στόχος με ρωσοαμερικάνικη συνεργασία. Γι’ αυτό και η ρωσόφιλη κυβέρνηση Σημίτη κρύβεται πίσω από τις ΗΠΑ. Μετά το σάλο που ξέσπασε όταν ο Ρόντος αποκάλυψε τον Καραγιώργεβιτς “αυτού υψηλότητα” πήγε στο σπίτι του αμερικανού ανθρώπου του Κλίντον, πρεσβευτή Μπερνς, όπου μαζί με την Μ. Κόναλη διευθύντρια του γραφείου του Παπανδρέου, τον πρέσβη Μ. Σπινέλι συνέφεραν με τον προσωπικό απεσταλμένο του Κλίντον στα Βαλκάνια Τζέιμς Ντόμπινς. Αυτός άφησε να εννοηθεί ότι η ελληνι-

ΜΕΤΕΚΚΛΟΓΙΚΕΣ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΕΙΣ ΠΑΝΤΟΥ

συνέχεια από τη σελ. 1

ντολή Σημίτη, πως ξαφνικά ο Πάγκαλος βάλθηκε να κατηγορεί τον Βενιζέλο για “μαύρες” τρύπες στο υπουργείο, τη στιγμή που η αμέσως προηγούμενη υπουργός ήταν η Ελισάβετ Παπαζώ! Τελικά ο Σημίτης άφησε ακάλυπτους και τους δύο, με αποτέλεσμα να ακολουθήσει η γελοιοποίησή τους αφού υποχρεώθηκαν να προσποιηθούν τους “καλούς φίλους”. Επίσης δεν είναι τυχαίο ότι ο Πάγκαλος τοποθετήθηκε στο υπουργείο όπου γνώριζε ο Σημίτης ότι θα ξεσπάσει η θύελλα του 2004, ώστε να είναι ευάλωτος.

Η νέα γενιά λαλιωτικών-σημικών υπουργών αμέσως μόλις διορίστηκε άρπαξε το μαχαίρι της εκκαθάρισης των προηγούμενων. Παράδειγμα η Μιλένα Αποστολάκη, υφυπουργός Ανάπτυξης που καθαίρεσε από το ραδιόφωνο τον γ.γ. Εμπορίου Στέλιο Αγγελούδη, πριν του τηλεφωνήσει για να ζητήσει την παραίτησή του. Η Μιλένα Αποστολάκη ήταν σύμβουλος του Βενιζέλου στο Υπουργείο Ανάπτυξης και προφανώς θα είχε καθήκοντα βιομηχανικού σαμποτάζ. Δεν εξηγείται πως πήρε τη θέση του υφυπουργού δίχως να το αναγγείλει στον ως εκείνη τη στιγμή προϊστάμενό της Βενιζέλο, ενώ η ίδια γνώριζε σύμφωνα με άρθρο του Βήματος. Ο Βενιζέλος έγινε έξαλλος, σύμφωνα με το ίδιο δημοσίευμα, έξαλλος με τη διπροσωπία της Αποστολάκη. Ο ίδιος ο Σημίτης έχει υποδείξει σαν άξονα πολιτικής “την αλλαγή του ΠΑΣΟΚ”, “την αιμοδότηση

του Κινήματος με νέα πρόσωπα, αρχής γενομένης από όσους συστρατεύθηκαν από τις αρχές του έτους για την εκλογική νίκη της 9ης Απριλίου” (Βήμα, 30/4). Το Βήμα ονομάζει την κίνηση αυτή “περεστρόικα” Σημίτη ενώ αναφέρει ότι “ορισμένα στελέχη από την “Πρωτοβουλία Πολιτών της Ανανεωτικής και δημοκρατικής Αριστεράς και της Οικολογίας” καθώς και του ευρύτερου χώρου από τον οποίο προέρχονται θα αξιολογηθούν σε κυβερνητικά αξιώματα και θα κληθούν να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους ως σύμβουλοι και συνεργάτες των υπουργών”. Με λίγα λόγια θα προχωρήσει ραγδαία η μετατροπή του ΠΑΣΟΚ σε σοσιαλφασιστικό ρωσόφιλο κόμμα.

Όπως δήλωσε η Αννυσάκη που έμεινε εκτός Βουλής καταγγέλλοντας τους κομματικούς μηχανισμούς “το σχέδιο ήταν να φύγουν οι παλιοί”, εκτός από τον “αιωνόβιο” Λαλιώτη, ενώ ο Γιαννόπουλος “κατηγόρησε την επιλογή Σημίτη να βάλει στις λίστες διάφορα πρόσωπα, τα οποία χαρακτήρισε “εισοδιστές” (Ελ. Τύπος, 15/4). Σκληρή στάση κράτησε και ο Παπαθεμελής που μίλησε για υπονόμευση.

Ένα ιδιαίτερο φαινόμενο κυβερνητικού εκτρώματος φαίνεται ότι αποτελεί το υπουργείο Εξωτερικών όπου οι παραιτήσεις και οι αλλαγές προσώπων τείνουν να γίνουν κανόνας. Ο Γ. Παπανδρέου πρέπει να μετατρέψει το υπουργείο σε άντρο της ίντριγκας, της συνωμοσίας του πραξικοπηματισμού και της αδιαφάνειας, δηλαδή ένα καθαρά ρώσικο υπουργείο. Γι’ αυτό παρακάμπτεται και αγνοεί τους διπλωματικούς

υπαλλήλους και δουλεύει με τους πολλούς συμβούλους του. Το φαινόμενο κατάγγειλε ο Μητσοτάκης, ο οποίος δείχνει σημαδία ανάκαμψης, και τον στήριξε ο καθηγητής Διεθνών Σχέσεων και υποψήφιος της Ν.Δ., Γ. Βαληνάκης που δήλωσε ότι ο Γ. Παπανδρέου “έχει μείνει απόλυτος μονοκράτορας στο υπουργείο Εξωτερικών” και ότι αυτό συνδέεται με “την προσπάθεια αποδυνάμωσης άλλων φωνών στο χώρο της εξωτερικής πολιτικής που είναι απαραίτητο να ακούγονται” (Ελ. Τύπος, 15/4).

ΟΙ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΕΙΣ ΣΤΗ Ν.Δ.

Όλα αυτά δεν σημαίνουν τίποτα για τον φιλοσημιτικό Καραμανλή που τώρα τον ενδιαφέρει να ρίξει τους αντιπολιτευτικούς τόνους, και να προχωρήσει στο πνεύμα των διακομματικών επιτροπών και της συναίνεσης. Γι’ αυτό έκανε μία δική του μίνι εκκαθάριση στο κόμμα καθαιρώντας τον φιλοευρωπαϊκό και αντιλαλιωτικό Λιάπη από μία σημαντική οργανωτική θέση αυτή του Γραμματέα Πολιτικού Σχεδιασμού, στην οποία τοποθετήθηκε ο Μειμαράκης. Ο Λιάπη είχε εκφράσει τη διαφωνία του τόσο στο θέμα του προέδρου της Δημοκρατίας, όσο και στο θέμα της προεκλογικής προπαγάνδας, ενώ βρισκόταν σε διαρκή σύγκρουση με τον Σπηλιωτόπουλο. Μετά την ήττα έβαλε επιτακτικά το θέμα του Σπηλιωτόπουλου με αποτέλεσμα να δεχθεί το χτύπημα από τον Καραμανλή. Βέβαια, ο Σπηλιωτόπουλος δεν κουνήθηκε από τη θέση του. Ο Καραμανλής ακολουθώντας τη συνταγή Ση-

μίτη κράτησε παλαιά στελέχη έξω από τη σύνθεση των τομέων που αναλογούν σε υπουργεία της σκιάδους κυβέρνησης, εκπαράθυρασε άλλα από τους σημαντικούς τομείς και τοποθέτησε νέους δικούς, όπως τον Καλό (τομέας Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων), τον Νάκο (Αγροτικής Ανάπτυξης) και τον Παπαθανασίου (Ναυτιλίας και Τουρισμού). Τοποθέτησε επίσης στον προερχόμενο από την ΠΟΛΑΝ Απ. Κακλαμάνη, Γενικά φρόντισε όσο ήταν δυνατό να τοποθετήσει τα νέα στελέχη απέναντι στους υπουργούς που πολιτικά ανήκουν στη ρωσόφιλη φράξια ώστε να μην υπάρχει ουσιαστική αντιπολίτευση, και τους σοβινιστές απέναντι στους ευρωπαίους ώστε να αλληλοφθείρονται. Φρόντισε όπως πάντα να κρατήσει ικανοποιημένη την ομάδα Μητσοτάκη δίνοντας στην Μπακογιάννη τον τομέα Εθνικής Άμυνας και Ανάπτυξης.

Το σημαντικότερο όμως είναι ότι θα διαλύσει τις ΟΚΕ (Ομάδες Κοινοβουλευτικού Έργου) οι οποίες εκλέγονταν με ψηφοφορία μεταξύ των μελών της κοινοβουλευτικής ομάδας. Αυτές αποτελούν θεσμό σχετικής εσωκομματικής δημοκρατίας και συγκεντρώνουν τα στελέχη που έχουν την πιο έντονη δράση απέναντι στον Λαλιώτη και στην αυτοκρατορία του Κόκκαλη. Στο νέο σχέδιο δύο ή τρεις βουλευτές θα βρίσκονται κάτω από τον παντοδύναμο τομεάρχη. Όλο αυτό το νέο οργανωτικό σχέδιο έχει σα στόχο να τοποθετήσει στο περιθώριο και να αδρανοποιήσει τα εφεβερτικά και μητσοτακικά

στελέχη, που ήδη έχουν υποβαθμισθεί (Τα Νέα, 25/4).

Άλλο ένα τέτοιο “κολπάκι” είναι και η μελλοντική ανάθεση οργανωτικών τομέων σε εξοκομματικά τεχνοκρατικά (όπως διατείνεται ο Καραμανλής) στελέχη, σε “μάνατζερς”.

Η ΣΥΝΑΙΝΕΣΗ Ή Η ΛΑΛΙΩΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ Ν.Δ.

Το στρατηγικό αυτό σχέδιο εκκαθάρισης στο οργανωτικό επίπεδο μεταφράζεται στο πολιτικό επίπεδο με τη θεωρία της “συναίνεσης” και του ανοίγματος στο “μεσαίο χώρο”, την πλήρη δικαιοσύνη δηλαδή του Λούλη, που ποτέ δεν έπαψε να βρίσκεται στο πλευρό του Καραμανλή. Λέει ο Καραμανλής σε συνέντευξη του στον Ελ. Τύπο, (29-30/4): “Στη σύγχρονη εποχή δεν έχουν καμία θέση οι διαχωρισμοί με τις εττικέτες του χθες. Αντιτασσόμαστε στις διακρίσεις του παρελθόντος. Αποκρούουμε τους φανατισμούς, την πολιτική οξύτητα, το φανατισμό. Δεν μας ταιριάζει η παλιά δομή των κομματάρχων. Και στο σχήμα αυτό, πρέπει να χωρέσουμε τα όργανα, τους μηχανισμούς, που υπηρετούν τους βασικούς στόχους μας στη νέα εποχή: υποχρεούμαστε να επιδιώξουμε και μπορούμε να επιτύχουμε πολλά...”, και μεταξύ αυτών η διακομματική συνεννόηση σε εξωτερικά, Παιδεία, και Ολυμπιάδα 2004. Μέσω των διακομματικών βάζει τη ΝΔ στη λογική της σύμπλευσης με ΣΥΝ και ψευτοΚΚΕ με το ο-

συνέχεια στη σελ. 7

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ ΤΩΝ ΦΑΙΟΚΟΚΚΙΝΩΝ

συνέχεια από τη σελ. 2

Η δουλειά τους είναι να φέρουν εδώ τους S-300, να σπρώχνουν στην οικονομική μονοκρατορία τον καγκεμπίτη Κόκκαλη, να βοηθήνε με τα “κινήματά” τους τον ρωσόδουλο Σημίτη και τον φίλο τους τον Καραμανλή να εκκαθαρίζουν το ΠΑΣΟΚ και τη ΝΔ από τους δυτικόφιλους καιροσκόπους αστούς που τα αποτελούν.

Απέναντι στο διεθνές λοιπόν στρατόπεδο των φαιοκόκκινων πρέπει να αντιτάξουμε το στρατόπεδο του πραγματικού αντιιμπεριαλισμού και της δημοκρατίας και σαν σύμβολο αυτού του

στρατοπέδου γι’ αυτή την εποχή να σηκώσουμε ψηλά τη σημαία της ηρωϊκής τσετσένικης αντίστασης στους νέους Χίτλερ.

Το τρίτο, λοιπόν το πολιτικό σύνθημα της αντίστασης στον σοσιαλφασισμό και η συμπύκνωση όλων των άλλων, το σύνθημα του πρωτομαγιάτικου εργατικού διεθνισμού είναι σήμερα τούτο: “Οχι στους νέους Χίτλερ. Λευτεριά στην Τσετσενία”.

Πάνω στους βασικούς αυτούς άξονες της πορείας των φαιοκόκκινων και ενάντια τους οφείλει να συγκροτηθεί σήμερα η ελληνική εργατική τάξη. Την ώρα που η ελληνική αστική τάξη και οι ρεφορμιστές συνδικαλιστές της έχουν πια παραδώσει την εργα-

τική τάξη στους σοσιαλφασίστες για να την λεηλατήσουν, να τη διασπάσουν και να την εξανδραποδίσουν, τη στιγμή αυτή της μέγιστης καταβύθισης και αντλώντας δύναμη από αυτόν τον πυθμένα στον οποίο το έχουν σύρει, μπορεί το ελληνικό εργατικό κίνημα να ξεκινήσει από τα άμεσα οικονομικά αιτήματα στην αρχή και στα χαμηλά πολιτικά αιτήματα στη συνέχεια, για να φτάσει στη συνειδητοποίηση των άμεσων δημοκρατικών αιτημάτων, στην συνειδητοποίηση του κινδύνου του φασισμού.

Ήδη η πάλη στα Λιπάσματα μας δίδαξε πόσο αποφασιστικός μπορεί να γίνει ο ρόλος των πρωτοπόρων ανθρώπων του εργατι-

κού κινήματος, έστω και σαν ασήμαντη μειοψηφία όταν ξέρουν να αποκαλύπτουν την τακτική των φαιοκόκκινων.

Από δω και μπρος ξέρουμε ότι κάθε βήμα τους προς το στόχο τους, αυτοί οι καταστροφείς θα το πληρώνουν ακριβά. Ήδη είναι σε ηθική κρίση. Ήδη οι πλατιές εργατικές μάζες δεν τους εμπιστεύονται. Όσο συνεχίζουν τόσο θα αποδυναμώνονται και τόσο θα οικοδομούν απέναντί τους το πιο μαχητικό δημοκρατικό και διεθνιστικό μέτωπο, το μέτωπο του εργατικού διαφωτισμού σ’ αυτή τη χώρα.

Πιστεύουμε ότι αυτή εδώ η μαύρη Πρωτομαγιά για μια από τις πολλές μετά τη δεκαετία του ’80,

θα είναι μια από τις τελευταίες.

Σύντομα θα έρθουν οι κόκκινες Πρωτομαγιές, οι λίγο μαζικές αρχικά και οι πιο μαζικές αργότερα της νέας εργατικής πρωτοπορίας. Οι κόκκινες Πρωτομαγιές της αληθινής σύγκρουσης με το αστικό καθεστώς, οι πρωτομαγιές ενάντια στους φαιοκόκκινους.

Κόκκινη σημαία ενάντια σε “κόκκινη” σημαία. Αυτή είναι η εικόνα της νέας εποχής στην οποία ήδη έχουμε μπει. Η ΟΑΚΚΕ προορίζεται να παίξει σ’ αυτήν το ρόλο του σταθερού πρωτοπόρου και ασυμβίβαστου καταλύτη. Το νέο εργατικό κόμμα δεν είναι πολύ μακριά.

Μόνο οι Τσετσένοι θα το τολμούσαν: Να πολεμάνε τη μια υπερδύναμη και να καταγγέλλουν την άλλη

ΑΝΟΙΧΤΟ ΓΡΑΜΜΑ ΑΧΜΑΝΤΟΦ ΣΤΗΝ ΟΛΜΠΡΑΪΤ

Δημοσιεύουμε παρακάτω το ανοιχτό γράμμα του υπουργού Εξωτερικών της Τσετσενίας Ιλία Αχμάντοφ, που φανερώνει ότι η μικρή Τσετσενία όχι μόνο μάχεται σα γίγαντας τους ρώσους νεοναζιστές, αλλά και ότι στο επίπεδο της διεθνούς πολιτικής στέκεται στο ύψος που θα έπρεπε να στέκονται τα μεγάλα ευρωπαϊκά κράτη. Σ' αυτό το γράμμα ο Ιλία Αχμάντοφ καταγγέλλει την κτηνώδη πολιτική Κλίντον:

**«Γκρόζνι, Τσετσενία
Υπουργείο Εξωτερικών
21 Απρίλη 2000**

Ανοιχτό γράμμα προς την κα Όλμπραϊτ

Προς το Υπουργείο Εξωτερικών των ΗΠΑ, την Υπουργό Εξωτερικών Μαντλίν Κ. Ολμπραϊτ

Αγαπητή κα Ολμπραϊτ,

Επειδή αρνηθήκατε στο λαό μου και στην κυβέρνηση μου το δικαίωμα μας να ακουστούμε, αποφάσισα να σας πλησιάσω με αυτό το ανοιχτό γράμμα ελπίζοντας ότι θα εισακουστούμε.

Είμαστε βαθιά απογοητευμένοι από την απώριψη εκ μέρους σας της πρότασης για τη δημιουργία ενός Διεθνούς Δικαστηρίου για τα εγκλήματα πολέμου στην Τσετσενία. Έχετε βεβαίως δίκιο λέγοντας ότι υπάρχει διαφορά ανάμεσα στο Κόσοβο και την Τσετσενία, αλλά αποτύχατε στο να προσδιορίσετε το νόημα αυτής της διαφοράς. Έχοντας υπόψη την αποφασιστική σημασία των πολιτικών δηλώσεων τόσο σημαντικών πολιτικών όπως είσαστε εσείς, είναι λογικό να πούμε ότι θα είχε βοηθήσει στη δημιουργία μιας αντικειμενικής οπτικής για την κατάσταση που υπάρχει στην Τσετσενική Δημοκρατία της Ιτσκερίας αν είχατε στείλει τον προσωπικό σας απεσταλμένο στην ΤΔΙ (Τσετσενία) για να διαπιστώσει την κλίμακα και τη φύση της καταστροφής.

Οργανώσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ανεξάρτητοι παρατηρητές, πολιτικοί διαφωνούντες, ειδικοί, και ιστορικοί λένε με μια φωνή πως ότι συμβαίνει στους Τσετσένους είναι άμεσο αποτέλεσμα μιας συνειδητής πολιτικής του ρώσικου κράτους που αποσκοπεί στην ολοκληρωτική εξόντωση του Τσετσενικού λαού. Οι ρώσικες πολιτικές απέναντι στους Τσετσένους δεν έχουν αλλάξει από τις αρχές του 18ου αιώνα. Η βαρβαρότητα της Ρωσίας στον 19ο αιώνα μείωσε τον τσετσενικό πληθυσμό κατά 90% αφήνοντας ζωντανές μόνο 50.000 ψυχές. Στον 20ο αιώνα οι Τσετσένοι υποβλήθηκαν στις ρώσικες γενοκτονικές πολιτικές τουλάχιστον τρεις φορές. Για την ιστορία αναφέρουμε ότι το μισό τσετσενικό έθνος χάθηκε όταν εκτοπίστηκε μαζικά στη σοβιετική Κεντρική Ασία από τον Στάλιν, πρότερο σύμμαχο των ΗΠΑ.

Και τώρα, στις αρχές του 21ου αιώνα οι Τσετσένοι διατρέχουν τον κίνδυνο να ε-

ξαλειφτούν ολοκληρωτικά.

Από το ξεκίνημα κιόλας αυτού του πολέμου η Ρωσία έχει σκόπιμα καταστρέψει τις υποδομές του κράτους της Τσετσενίας με στόχο να στερήσει από τους τσετσένους πολίτες τα βασικά μέσα για την φυσική τους επιβίωση. Το αέριο, ο ηλεκτρισμός και η παροχή νερού κόπηκαν και παραμένουν κομμένα.

Επιπλέον, ιστορικά μνημεία στην Τσετσενία δέχτηκαν συστηματικά επίθεση και λεηλατήθηκαν με σκοπό την καταστροφή της πολιτιστικής κληρονομιάς του τσετσενικού έθνους. Με άλλα λόγια οι Ρώσοι είχαν μια ξεκάθαρη ιδέα για τους στόχους τους: ο στόχος δεν ήταν η πολιτική ηγεσία της Τσετσενίας, ούτε οι στρατιωτικές μας δυνάμεις, ούτε ακόμα τα εγκληματικά στοιχεία στην Τσετσενία αλλά το τσετσενικό έθνος και η συλλογική του ύπαρξη σαν οντότητα.

Στους τσετσένους πολίτες αφαιρέθηκε το δικαίωμα τους να εγκαταλείψουν όχι μόνο τη Ρωσία αλλά επίσης κι αυτή ακόμα την Τσετσενία. Αντιμέτωπος με την αυξανόμενη διεθνή πίεση, οι ρώσικες αρχές επέτρεψαν μόνο σ' ένα μικρό αριθμό τσετσένων πολιτών να καταφύγουν στην Ινγκουσετία όπου μένουν κάτω από ανείπωτες συνθήκες. Η ρώσικη κυβέρνηση συνεχίζει να εμποδίζει τις διεθνείς και εθνικές οργανώσεις ανθρωπιστικής βοήθειας από το να βοηθήσουν αυτούς τους πρόσφυγες.

Δεν υπάρχει καμιά Αλβανία γι' αυτούς τους πρόσφυγες και καμιά οργάνωση ανθρωπιστικής βοήθειας. Ο ρώσικος σκοπός είναι ξεκάθαρος: να επιβάλλει στους πρόσφυγες τέτοιες συνθήκες διαβίωσης που θα οδηγήσουν στην φυσική τους εξόντωση και θα εμποδίσουν τις γεννήσεις. Το ρώσικο κράτος επιβάλλει όλη αυτή τη σκληρή ταλαιπωρία πάνω σ' αυτούς τους αθώους ανθρώπους εξαιτίας της εθνικότητας τους.

Οι Τσετσένοι έχουν γίνει θύματα όχι μόνο μέσα και γύρω από την Τσετσενία αλλά επίσης και σε ολόκληρη την επικράτεια της Ρώσικης Ομοσπονδίας. Μόνο στη Μόσχα γύρω στους 20.000 Τσετσένους έχουν κρατηθεί αυθαίρετα, έχουν ξυλοκοπηθεί, τους έχει αφαιρεθεί η πρόσβαση σε δικηγόρους κι έχουν στερηθεί τις περιουσίες τους. Η ίδια τρομοκρατία και ο ρατσισμός είναι μια καθημερινή πραγματικότητα για τους Τσετσένους που κατοικούν στη Ρωσία. Οι περισσότεροι από αυτούς είναι άνθρωποι που ζούνε σε ιστορικά ρώσικες περιοχές για αρκετά χρόνια. Και πάλι, αυτοί έχουν υποβληθεί σε ανάλογες παράνομες πολιτικές επειδή απλά και μόνο είναι εθνικά Τσετσένοι.

Ωστόσο, αυτά ωχριούν συγκρινόμενα με όσα συμβαίνουν στην ίδια την Τσετσενία. Το Γκρόζνι είναι ο καθρέφτης της ρώσικης βαρβαρότητας. Καμιά πόλη δεν έχει υποστεί μια παρόμοια σφοδρή επίθεση εξολόθρευσης με βομβαρδισμό από αέρα και πυροβολικό από το τέλος του Β' Παγκό-

σιμου Πολέμου.

Πύραυλοι Σκούντ και βόμβες αερίων (1), απαγορευμένες από τις διεθνείς συνθήκες για χρήση σε κατοικημένες περιοχές, χρησιμοποιήθηκαν στην επίθεση αυτή. Αυτό συνέβαινε ενώ γύρω στους 40.000 πολίτες παρέμεναν ακόμα στο Γκρόζνι. Το Γκρόζνι, μια πόλη μισού εκατομμυρίου ανθρώπων πριν τον πόλεμο του 1994-96, έχει τώρα μετατραπεί σε συντρίμια. Αν μετά απ' αυτό κάποιος αμφιβάλλουν για τις ρώσικες προθέσεις απέναντι στους πολίτες της Τσετσενίας, αυτοί πρέπει να είναι κουφοί και τυφλοί. Αυτό που οι ρώσικες ένοπλες δυνάμεις έκαναν στο Γκρόζνι ήταν μια σχεδιασμένη σφαγή, με τη χρήση βάρβαρης και δυσανάλογης βίας, χιλιάδων αθώων πολιτών των οποίων η απόλυτη πλειοψηφία ήταν εθνικά Τσετσένοι.

Οι ίδιες τακτικές έχουν χρησιμοποιηθεί σε άλλες κατοικημένες περιοχές της Τσετσενίας. Το πιο πρόσφατο παράδειγμα είναι ένα χωριό στο νότο της Τσετσενίας, το Κομοσολόσκογιε, το οποίο δεν υπάρχει πια. Η ρώσικη τακτική της χρησιμοποίησης όπλων μαζικής καταστροφής αδιάκριτα ενάντια σε πολιτικούς και στρατιωτικούς στόχους έχει καταστρέψει εντελώς πάνω από το μισό του συνόλου της Τσετσενίας από τις 400 πόλεις και χωριά. Όλα αυτά, ωστόσο, είναι σταγόνα στον ωκεανό της ρώσικης θηριωδίας που επιδιώκει να πνίξει τους Τσετσένους μέσα στο αίμα τους.

Μαζικές εκτελέσεις, άμεσες και εσκεμμένες επιθέσεις ενάντια σε κονβόι προσφύγων, χρησιμοποίηση Τσετσένων πολιτών σαν ανθρώπινη ασπίδα σε πολεμικές ζώνες, αυθαίρετη κράτηση κάθε Τσετσένου άνδρα από 10 εως 60 χρονών, στρατόπεδα συγκέντρωσης, βασανιστήρια, κακομεταχείριση και βιασμοί αντιπροσωπεύουν την αληθινή φύση του ρώσικου κράτους. Σφαγές στο Άλντι, στο Καταγιάμα, στο Αλχάν-Γιούρτ, στο Κοτάρ-Γιούρτ, στο Γκίκαλο, στο Σαμάσκι, στο Αλχάν-Καλά... θα ήταν πολύ μακρύς ο κατάλογος για να ονομάσουμε όλες τις περιπτώσεις. Τα λεγόμενα στρατόπεδα "φιλητραφίσματος" που ταιριάζουν περισσότερο με τα στρατόπεδα συγκέντρωσης του Β' Παγκόσμιου Πολέμου, όπως τα περιέγραψε ο ανταποκριτής του Ράδιο Ελευθερία, Αντρέι Μπαμπίτσκι, που φυλακίστηκε στο Τσερνοκόζοβο επειδή μετάδωσε την αλήθεια για τη ρώσικη βαρβαρότητα στην Τσετσενία. Τα στρατόπεδα στο Τσερνοκόζοβο, στο Τολστόϊ-Γιούρτ, στο Μοζντόκ, στο Χάν-Καλά, στο Τσερβλενάι, τα ΠΑΠ 1 και ΠΑΠ 2 στο Γκρόζνι, όπου οι Τσετσένοι εκτελούνται και βασανίζονται σε καθημερινή βάση, είναι γνωστά σε όλο τον κόσμο εκτός, όπως φαίνεται, από το Υπουργείο Εξωτερικών των ΗΠΑ.

Με δυο λόγια ο τσετσενικός λαός αντιμετωπίζει τη σοβαρή απειλή της ολοκληρωτικής του εξαφάνισης σαν εθνική ομάδα.

Από το Δεκέμβρη του 1994, οι ρώσικες πολιτικές απέναντι στο τσετσενικό έθνος έχουν αφαιρέσει τις ζωές 160.000 ανθρώπων (120.000 στον πρώτο πόλεμο και 40.000 περίπου στον τωρινό πόλεμο). Δεδομένου ότι ο συνολικός τσετσενικός πληθυσμός είναι μόλις πάνω από ένα εκατομμύριο, είναι ξεκάθαρο ότι ένας στους επτά Τσετσένους έχει σκοτωθεί. Για άλλη μια φορά η μόνη τους αμαρτία ήταν ότι γεννήθηκαν Τσετσένοι.

Πράγματι, υπάρχει μια βασική διαφορά ανάμεσα στη σέρβικη πολιτική στο Κόσοβο και στη ρώσικη πολιτική στην Τσετσενία. Αυτό που διαπράττεται στην Τσετσενία δεν είναι απλά "εθνική κάθαρση" αλλά γενοκτονία, η οποία καθορίζεται στο Διεθνές Δίκαιο ως:

"(α) Δολοφονία μελών της ομάδας
(β) Πρόκληση σοβαρών σωματικών ή πνευματικών βλαβών σε μέλη της ομάδας

(γ) Εσκεμμένη πρόκληση στην ομάδα συνθηκών ζωής προορισμένων να οδηγήσουν σε φυσική εξόντωση του συνόλου ή μέρους της

(δ) Επιβολή μέτρων που αποσκοπούν στην εμπόδιση των γεννήσεων μέσα στην ομάδα

(ε) Εξαναγκασμένη μετακίνηση παιδιών της ομάδας σε άλλη ομάδα" (Το έγκλημα της Γενοκτονίας 1948).

Ο ορισμός αντιπροσωπεύει τόσο ολοκληρωμένα τη ρώσικη πολιτική στην Τσετσενία ώστε φαίνεται σα να δημιουργήθηκε με σκοπό να καθορίσει τα σημερινά ρώσικα εγκλήματα.

Τα εγκλήματα αυτά γίνονται ακόμα πιο ειδικά, αν κανείς θυμηθεί ότι οι Τσετσένοι τιμωρούνται διαρκώς για ένα πολύ απλό λόγο. Το μόνο που θέλουν οι Τσετσένοι είναι να είναι κυρίαρχοι του εαυτού τους. Το μόνο που ζητούν οι Τσετσένοι είναι να τους επιτραπεί να εξασκήσουν το δικαίωμα τους στον αυτοκαθορισμό, το οποίο κατοχυρώνεται ρητά στο Διεθνές Δίκαιο και έχει επιτυχώς εφαρμοστεί σε μια σειρά περιπτώσεων αποποικιοποίησης από το 1945, με πιο πρόσφατη περίπτωση αυτή του Ανατολικού Τιμόρ. Σίγουρα, αυτές οι προθέσεις δεν μπορούν να χαρακτηριστούν ακραίες.

Τώρα, φαίνεται να είναι η κατάλληλη στιγμή για το Αμερικάνικο Υπουργείο Εξωτερικών να παραδεχτεί ότι η Ρωσία έχει αποτύχει στην προσπάθεια εκδημοκρατισμού της. Η δημοκρατία πρέπει να συμβαδίζει με τα ανθρώπινα δικαιώματα και την κυριαρχία του δικαίου. Το θέαμα ατόμων που ρίχνουν ένα ψηφοδέλτιο στην κάλπη δεν μπορεί, από μόνο του, να θεμελιώσει μια αληθινή δημοκρατία. Άλλωστε και ο Χίτλερ εκλέχτηκε. Μια διαχωριστική γραμμή πρέπει να τραβηχτεί ανάμεσα στην πραγματική δημοκρατία και την τυ-

ΑΝΟΙΧΤΟ ΓΡΑΜΜΑ ΑΧΜΑΝΤΟΦ ΣΤΗΝ ΟΛΜΠΡΑΪΤ

συνέχεια από τη σελ. 5

ραννία μιας εκλεγμένης δικτατορίας. Η ρώσικη πρακτική της εσκεμμένης δολοφονίας πολιτών είναι μια τεράστια προσβολή στην ίδια την έννοια της δημοκρατίας. Οι ιδρυτές του Αμερικάνικου Συντάγματος, άνδρες που πάλεψαν ενάντια στην τυραννία μιας καταπιεστικής κυβέρνησης, θα στριφογυρίζαν στους τάφους τους αν γνώριζαν τι συμβαίνει στους Τσετσένους από το μεγαλοδύναμο Ρώσο Λεβιάθαν. Ο Αβραάμ Λίνκολν χωρίς αμβιβολία θα αρρώσταινε με τις συγκρίσεις ανάμεσα στον ίδιο και τον Μπορίς Γέλτσιν (2).

Πιστεύω ότι η τρέχουσα αμερικάνικη πολιτική απέναντι στη Ρωσία είναι απόλυτα λανθασμένη. Αυτή η πολιτική βοηθά αναπότρεπτα στην ενδυνάμωση του εγκληματικού χαρακτήρα του ρώσικου κράτους και της κυριαρχίας της ΚGB σ' αυτό, σε μία ανθρωπιστική καταστροφή στην Τσετσενία και στην εμφάνιση του

Ισλαμικού εξτρεμισμού στο βόρειο Καύκασο, και τελικά, θα πρέπει να εγκαταλειφθεί, αν όχι για χάρη της μικρής Τσετσενίας, τότε για τα ευρύτερα συμφέροντα της αμερικάνικης εξωτερικής πολιτικής και ασφάλειας. Οι επερχόμενες προεδρικές εκλογές στις ΗΠΑ δεν θα πρέπει να χρησιμοποιηθούν για να νομιμοποιηθούν αυτή τη σημερινή πολιτική σε ότι αφορά τη Ρωσία.

Επειδή δεν υπάρχει μία ανεπηρέαστη, διεθνής έρευνα για τα εγκλήματα πολέμου και τα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας που διαπράχθηκαν στην Τσετσενία, η ρωσική κυβέρνηση έχει το "πράσινο φως" να συνεχίσει τις ίδιες ενέργειες στο βόρειο Καύκασο, που θα οδηγήσουν αναμφισβήτητα σ' ένα "Ολοκαύτωμα των Τσετσένων".

Η αδιαφορία απέναντι στα εγκλήματα πολέμου και τα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας που διαπράχθηκαν στην Τσετσενία κατά τη διάρκεια του πολέμου του 1994-1996 έδωσαν τη δυνατότητα στη Ρωσία να ξεκινήσει ένα νέο κύμα γενο-

κτονίας το 1999. Αν αυτοί που ήταν υπεύθυνοι για τον προηγούμενο πόλεμο είχαν κληθεί ενώπιον της δικαιοσύνης, ο τωρινός πόλεμος δεν θα είχε συμβεί.

Μπορεί κάποιος μόνο να μαντέψει ποιο θα είναι το επόμενο θύμα ενός ανανεωμένου επιθετικού ρώσικου εθνικισμού. Θα είναι οι Γεωργιανοί, οι Αζέροι, οι Εβραίοι, ή ίσως, ακόμα και οι ίδιοι οι Ρώσοι. Αν η Ρωσία δεν αναχαιτιστεί άμεσα, ποιος θα μπορέσει να τη σταματήσει αργότερα; Ποιο θα είναι το τίμημα του εφησυχασμού;

Λέγεται ότι ο μεγαλύτερος κίνδυνος δεν είναι ο δολοφόνος -αυτός μπορεί απλά να σκοτώσει- αλλά αυτός που μένει αδιάφορος, γιατί η αδιαφορία του αφήνει όλους τους δολοφόνους να σκοτώνουν.

Ωστόσο, ελπίζω ότι ο ανθρωπισμός θα νικήσει την αδιαφορία. Και, κάνω έκκληση στον αμερικάνικο λαό, στη Γερουσία και τη Βουλή των Αντιπροσώπων, στο Υπουργείο Εξωτερικών και τον Πρόεδρο των ΗΠΑ να συνειδητοποιήσουν αυτό τον κίνδυνο και να σώσουν το λαό μου, για χάρη της παγκόσμιας ειρήνης και σταθε-

ρότητας.

Ιλίας Αχμάντοφ

Υπουργός Εξωτερικών»

(1) Θα μπορούσε κανείς να τις ονομάσει και "αναφλέξιμες" βόμβες. Η κάθε μια έχει βάρος 520 κιλά που τα 193 κιλά είναι εκρηκτικό υγρό "υψηλής ενέργειας". Όταν τη ρίξει το αεροπλάνο ανοίγει ένα αλεξίπτωτο που υπάρχει στην "ουρά" της βόμβας και μειώνει την ταχύτητα της καθόδου. Η γόμωση της βόμβας εκρήγνυται και το καύσιμο δημιουργεί ένα σύννεφο που φτάνει μέχρι το έδαφος. Το "σύννεφο" εκρήγνυται δημιουργώντας ένα φωστικό κύμα το οποίο συνοδεύεται από ένα κύμα φωτιάς που καταστρέφει τα πάντα στο διάβα του. Κτίρια, οχυρά και υπόγειες εγκαταστάσεις (εφημερίδα *Εξπρές*, 15/12/1999)

(2) Εδώ ο Αχμάντοφ εννοεί τη δήλωση του ρωσόφιλου Κλίντον κατά τη διάρκεια του πρώτου πολέμου που τον παρομοίασε με τον αμερικάνικο εμφύλιο πόλεμο.

ΟΑΣΕ: ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑ ΚΑΛΥΨΗΣ ΤΩΝ ΩΜΟΤΗΤΩΝ

Υστερα από ένα μεγάλο διάστημα άρνησής τους να δεχτούν τον έλεγχο διεθνών και ανθρωπιστικών οργανώσεων στην κατεχόμενη Τσετσενία, οι ρώσοι φασίστες δέχθηκαν τελικά την αντιπροσωπεία του ΟΑΣΕ του μόνου διεθνούς οργάνου που μπορούν να ελέγχουν μέσα από το γνωστό βέτο.

Όπως μας πληροφορεί η *Μοντ*, 18/4, ενώ ο Βλαντιμίρ Πούτιν είχε αρνηθεί να συναντήσει την ανώτατη Επίτροπο για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα του ΟΗΕ, Μαίρη Ρόμπινσον, δέχτηκε με μεγαλοπρέπεια την εν ενεργεία πρόεδρο του ΟΑΣΕ, Μπενίτα Φερέρο-Βάλντερ, την αυστριακή υπουργό Εξωτερικών. Η Φερέρο-Βάλντερ, αντίθετα από τη Μ. Ρόμπινσον δεν έχει καταγγείλει τη "συστηματική βία" εναντίον πολιτών στην Τσετσενία, ούτε την άρνηση να υποδειχτούν συγκεκριμένα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Η οργάνωση στρατοπέδευσε μόνιμα στην πόλη Ζναμένσκαγιε, προπύργιο του Ντοκού Ζαβγκάεφ, συμμάχου των Ρώσων και διοικητή της Τσετσενίας στον πρώτο πόλεμο. Ο αδελφός του, τωρινός διοικητής της πόλης, μέσω του αντιδημάρχου νοίκιασε ένα σπίτι στην αντιπροσωπεία του ΟΑΣΕ στην οποία έχει απαγορευθεί να έρθει σε

επαφή με ανθρώπους του προέδρου Ασλάν Μασχάντοφ!!!

Να λοιπόν τι πολύτιμο πράγμα είναι η ΟΑΣΕ για τη Ρωσία. Να τι σπουδαίο πράγμα είναι να έχει η Αυστριακή κυβέρνηση τον έλεγχο της προεδρίας της ΟΑΣΕ και τι σπουδαιότερο να βρίσκεται αυτή η Αυστριακή κυβέρνηση κάτω από τον έλεγχο του Ναζιστή Χάϊντερ, που τόσο πολύ τον καλύπτει και τον αγαπάει το Κρεμλίνο.

Τι ωραία που δένουν όλα!

Δεν έχει κοπάσει ακόμα ο απόηχος της ολοκληρωτικής ισοπέδωσης του χωριού Κομοσκόγιε. Ρωσικές δυνάμεις άρχισαν να βομβαρδίζουν το χωριό στις 4 Μάρτη. Στις 5 Μάρτη χωρίς προειδοποίηση, ρώσικα πολεμικά αεροπλάνα, ελικόπτερα, τανκς, μονάδες πυροβολικού και ολμοβόλων εξαπέλυσαν μία τρομακτική επίθεση στο Κομοσκόγιε. Περισσότεροι από 2.000 πολίτες κατάφεραν να διαφύγουν

έως το σημείο που βρισκόταν ένα ρώσικο φυλάκιο, όπου παγιδεύτηκαν μαζικά στην ύπαιθρο. Οι ρώσικες δυνάμεις δεν επέτρεψαν στους άντρες ηλικίας δέκα έως 60 να περάσουν το φυλάκιο. Η τεράστια πλειοψηφία των γυναικών δεν έφυγαν επειδή φοβήθηκαν ότι η απουσία τους θα διευκόλυνη την κακοποίηση των αντρών από τους Ρώσους. Οι πολίτες κρατήθηκαν εκεί τέσσερις μέρες, κατά τη διάρκεια των οποίων αρκετοί πέθαναν από πυρά ελεύθερων σκοπευτών, άλλοι από έκθεση (στους φυσικούς κινδύνους της υπαίθρου, χωρίς νερό και τροφή, ενώ κάποιοι ήταν ήδη τραυματισμένοι) συμπεριλαμβανομένων και μωρών, ενώ πολλοί ήταν αυτοί που υπέστησαν ξυλοδαρμούς και κακομεταχείριση από τους Ρώσους, κάποιες φορές μέχρι θανάτου (από αναφορά του Διεθνούς Παρατηρητηρίου για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, 24/3/2000).

Στο κατεστραμμένο Γκρόζνι οι 50-60.000 εναπομείναντες κάτοικοι που υποφέρουν από έλλειψη νερού, γκαζιού, ηλεκτρικού, τροφής και από τις σφαίρες των Ρώσων, προσπα-

θούν μόνοι τους να οργανώσουν τη ζωή τους, περιμένοντας με αγωνία την είσοδο του τσετσένικου στρατού. Οι Ρώσοι συνεχίζουν τις εκκαθαρίσεις μέσα στην πόλη. Μια μέρα βρέθηκαν δύο πτώματα μέσα σε μια δεξαμενή νερού. "Ανασύρθηκαν γιατί η γεύση του νερού άρχισε να αλλάζει", λέει η καθηγήτρια Ζούρα Σουλάτοβνα (*Μοντ*, 23-24/4). Η γειτόνισσα της Ραϊτίνα δηλώνει ότι δεν έχει πάρει ακόμα ούτε ένα σάκο αλεύρι από τη διεθνή ανθρωπιστική βοήθεια. Στις 17 Απρίλη επιτράπηκε στους καταγεγραμμένους κατοίκους του Γκρόζνι να επιστρέψουν, αλλά κατά μήκος του δρόμου υπάρχουν ρώσικα φυλάκια και απαιτείται να δώσει κανείς πολλά χρήματα για να περάσει. Ωστόσο, πολλοί είναι οι Τσετσένιοι που επιστρέφουν. Τώρα όλο και περισσότεροι τσετσένιοι πολιτοφύλακες που πήραν το μέρος των Ρώσων, αλλάζουν στρατόπεδο και τους πολέμους ανοιχτά. Οι δυνάμεις κατοχής του Γκρόζνι "διέρρευσαν" την πληροφορία ότι 400 αντάρτες επέστρεψαν στην πόλη, κρύβονται στους αγωγούς και

βγαίνουν τη νύχτα για να σκοτώσουν. Όμως όπως εξηγεί η Ραϊσσα, οι ίδιοι οι Ρώσοι πυροβολούν είτε γιατί φοβούνται, είτε γιατί είναι μεθυσμένοι, είτε μαλώνοντας για λάφυρα.

Στα στρατόπεδα των προσφύγων η κατάσταση είναι αφόρητη. Συχνά στοιβάζουν πάνω από 6 άτομα σ' ένα βαγόνι από αυτά που χρησιμοποιούνται σα στέγη για τους πρόσφυγες. Η συνομιλία με ξένους δημοσιογράφους θεωρείται ύποπτη.

"Μια γυναίκα που είχε μιλήσει με Αγγλους που είχαν ήρθαν την περασμένη εβδομάδα καλέστηκε από το διοικητή του στρατοπέδου, και από τότε δεν την ξανάδαμε", λέει μία πρόσφυγας. Έγινε επίσης γνωστό ότι ο εκπρόσωπος του Τσετσένου προέδρου στη Μόσχα, Μάτερμπεκ Ματσαγκάεφ, που φυλακίστηκε για οπλοκατοχή, αφού η ΚGB τον έδεσε και του έβαλε ένα πιστόλι στην τσέπη, εξαναγκάστηκε να ψηφίσει στις εκλογές της 26 Μάρτη, με την απειλή αντιποίνων ενάντια στον συγκρατούμενο βοηθό του (*Μοντ*, 23-24/4).

ΜΕΤΕΚΚΛΟΓΙΚΕΣ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΕΙΣ ΠΑΝΤΟΥ

συνέχεια από τη σελ. 4

ποίο άλλωστε προώθησε τη συνεργασία στις δημοτικές. Σε ότι αφορά την πάλη με το “καθεστώς” του ΠΑΣΟΚ λέει ότι αυτή είναι ένας... μεσοπρόθεσμος στόχος, αφού “απώτερος σκοπός μας είναι να μπει οριστικό τέλος στους διαχωρισμούς και τις διακρίσεις των Ελλήνων...”. Αυτή τη γραμμή θα θελήσει να ισχυροποιήσει ο Καραμανλής στο έκτακτο συνέδριο του Ιούνη. Δείγμα της νέας εποχής είναι ότι ο Ελ. Τύπος δημοσιεύει καθημερινά συγκλίνουσες απόψεις στελεχών του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ για το “μεσαίο” χώρο, μεταξύ αυτών και του Λαλιώτη (!) ο οποίος μιλά για “πολύχρωμη και σοσιαλιστική αριστερά” και για χρέος του ΠΑΣΟΚ να συμβάλλει “στον επαναπροσδιορισμό της στρατηγικής και της φυσιογνωμίας των κομμάτων και της Δεξιάς και της παραδοσιακής Αριστεράς” (Ελ. Τύπος, 29-30/4).

Τη σούπα της συναίνεσης τη χαλάνε δύο παράγοντες: Ο ένας είναι η ακροδεξιά τάση της Ν.Δ., όπως αυτή εκφράστηκε από τον Ανδρουλάκο στην ψηφοφορία για γραμματέα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας όπου αυτοπροτάθηκε ενάντια στον υποστηριζόμενο από την ηγεσία Σιούφα και πήρε 23 ψήφους. Στην ίδια γραμμή βρίσκεται και ο σοβινιστής Καρατζαφέρης που χαρακτηρίζει “γλυκανάλατο” το μεσαίο χώρο, ενώ για να καλυφθεί από μία ενδεχόμενη επίθεση της ηγεσίας μετατράπηκε σε... αντιρατσιστή και έστειλε μήνυμα στην κυβέρνηση της Πορτογαλίας εκφράζοντας τη συμπάραστασή του

στην προσπάθειά της για την αντιμετώπιση ρατσιστικών κρουσμάτων που έχουν ξεσπάσει στη χώρα!!!

Ο άλλος είναι το κεντρικό θέμα της νοθείας που του έδωσε ιδιαίτερη έμφαση η Χώρα του Τράγκα, με αποτέλεσμα να δεχθεί τα πυρά του Σπηλιωτόπουλου για “παραπληροφόρηση”, όταν ο Τράγκας εξαπέλυσε επίθεση στον Ελευθέρο Τύπο για χαμηλούς τόνους. Η νοθεία που έκανε το ΠΑΣΟΚ στις εκλογές με τις παράνομες ελληνοποιήσεις φαίνεται να είναι τόσο σκανδαλώδης που δεν μπορεί να κουκουλωθεί. Ο θόρυβος που ξεσήκωσε ο Τράγκας συσπείρωσε αρκετά στελέχη της ΝΔ, με αποτέλεσμα ο Καραμανλής να αναγκαστεί να κάνει ερωτήσεις στη Βουλή. Στη συνέχεια έστησε μία επιτροπή διερεύνησης... Όμως η επίσημη θέση δεν έχει αλλάξει δηλ. ότι δεν τίθεται θέμα νοθείας και επαναληπτικών εκλογών, αλλά θέμα “παράνομων ελληνοποιήσεων”. Καταβάλλονται οι μεγαλύτερες προσπάθειες για να πέσουν οι τόνοι, και μία τακτική είναι να μπαίνουν ελληνοποιήσεις και ρουσφέτια στον ίδιο κουβά. Η ιστορία των ελληνοποιήσεων είχε ξεκινήσει ήδη από το Γενάρη όταν το ΠΑΣΟΚ προώθησε για ψήφιση ένα νομοσχέδιο για απόδοση ιθαγένειας εξπρές σε ομογενείς. Αυτό το νομοσχέδιο ψηφίστηκε με μόνη την αντίδραση της ΝΔ. Με τις μεθοδεύσεις των κρατικών μηχανισμών το εκλογικό σώμα αυξήθηκε κατά 247.095 άτομα. Όπως αναφέρει η Εστία, αυτό δημιουργεί τεράστια ερωτηματικά όταν τα τέσσερα τελευταία χρόνια ο πληθυσμός της Ελλάδας αυξήθηκε μόλις κατά

100.000 άτομα (!), και οι αντίστοιχες ελληνοποιήσεις σύμφωνα με την επίσημη ανακοίνωση του Υπουργείου Εσωτερικών ανήλθαν σε 22.549, ενώ ο ρυθμός εκκαθαρίσεως των εκλογικών καταλόγων από θανόντες έχει αυξηθεί. Σύμφωνα με τον Αδέσμευτο Τύπο (13/4), “επίσημα στοιχεία μιλούν για 10.000 ελληνοποιήσεις στην Πιερία, ενώ στην Ημαθία χωριά με 1.000 κατοίκους βρέθηκαν με 800 εγγραφές “ελληνοποντίων”. Ένας από αυτούς τους “ελληνοπόντιους” εκλογείς ήταν και ένας σεσημασμένος Ουκρανός δολοφόνος που εντοπίστηκε και συλλήφθηκε από τις αρχές. Επίσης αναφέρθηκαν και καταχωρημένες διαφημίσεις του Υπουργείου Εξωτερικών που υποσχονταν σε κατοίκους της πρώην ΕΣΣΔ ελληνοποιήσεις εξπρές (!) τις οποίες το υπουργείο απέδωσε σε έργο “μαφιόζικων” κύκλων. Οι σοσιαλφασίστες για να καλύψουν τις ελληνοποιήσεις μιλάνε την γνωστή αντιρατσιστική τους γλώσσα. Όμως και ένα παιδάκι καταλαβαίνει ότι η ελληνοποίηση του ορθόδοξου Ρώσου, Αρμένιου, Γεωργιανού δεν έχει σχέση με την προοδευτική πράξη απόδοσης ιθαγένειας σε έναν Αφρικανό. Ο ελληνοποιημένος “ορθόδοξος” ελληνοποιείται απατεωνίστικα επειδή είναι ήδη τάχα Έλληνας ενώ η ελληνική ιθαγένεια στον Αφρικανό είναι πράξη πολιτικής δημοκρατίας απέναντι σε έναν γενικά αναγνωρισμένο αλλοεθνή. Η ελληνοποίηση των ορθόδοξων είναι μια απάτη με στόχο να δυναμώσει το ρωσόφιλο και ορθόδοξο εθνορατσισμό ενάντια σε κάθε τι προοδευτικό.

Ο δρόμος προς μία εκκαθαρι-

σμένη ΝΔ δεν θα είναι εύκολος. Ακόμα και ο Κύντος εκφρασε από τις στήλες του φόβους για χαμήλωμα των αντιπολιτευτικών τόνων και “ιδεολογική σύγχυση”. Πάντως οι ακροδεξιοί δεν θα αποτελέσουν αληθινό πρόβλημα για τον Καραμανλή. Αυτός είναι ένας όχλος παλιανθρώπων χωρίς δικό τους πολιτικό κύρος. Νομίζουμε άλλωστε ότι ο Καραμανλής τους χρειάζεται για να εκκαθαρίσει τους αληθινούς εχθρούς του που είναι πάντα οι φιλοευρωπαίοι της Ν.Δ. Αυτοί είναι για εκκαθάριση.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΜΑΧΗ ΣΤΟΝ ΣΥΝ

Την ίδια στιγμή στον ΣΥΝ μάχονται οι υπέρμαχοι της σύμπλευσης με τις δυνάμεις της “αριστεράς” με επικεφαλής τον κνίτη Αλαβάνο και η λεγόμενη “εκσυγχρονιστική” τάση με επικεφαλής τον Γεωργακόπουλο και Μπίστη που σηκώνει τη σημαία της συμμαχίας με το ΠΑΣΟΚ το οποίο θεωρεί προοδευτικό φιλοευρωπαϊκό κόμμα.

Η σύγκρουση προήλθε ύστερα από την έντονη αμφισβήτηση τόσο της πολιτικής όσο και της ηγεσίας του ΣΥΝ από τον Γεωργακόπουλο. Στο σχετικό άρθρο του μάλιστα ανέφερε ότι στον ΣΥΝ κυριάρχησε μόνο το “σφυροδρέπανο”. Αντίθετα ο Μπίστης στήριξε τον Κωνσταντόπουλο και μίλησε μόνο για ανάγκη σύμπλευσης με το ΠΑΣΟΚ. Σε σχετική ερώτηση όμως που του έγινε αν πρόκειται να αποχωρήσει από τον ΣΥΝ, άφησε ανοιχτό το ενδεχόμενο. Την πιθανότητα της αποχώρησης εξετάζουν όλα τα στελέχη της “εκσυγχρονιστικής” πλευράς. Ο Μπίστης είναι κλειδί

σε όλη αυτή την ιστορία. Αυτός θα φροντίσει να μη φύγουν οι δημοκράτες από τον ΣΥΝ. Αν φύγουν θα τους διασπάσει. Αν η φράξια που φύγει είναι σημαντική θα πάει μαζί τους για να μην τους αφήσει να αποδεσμευτούν πολιτικοϊδεολογικά από την τανάλια ΣΥΝ-Λαλιώτη. Δεν είναι τυχαίο που ήδη η στάση του της παροχής στήριξης στον Κωνσταντόπουλο σαν απάντηση στην πρόκληση Γεωργακόπουλου έφερε τη διάσπαση στο στρατόπεδο των “εκσυγχρονιστών”. Οι εξελίξεις που αναμένονται να είναι ραγδαίες έως το συνέδριο του ΣΥΝ στα τέλη Ιούνη θα φανερώσουν περισσότερα για το χαρακτήρα του, αλλά και για τις προθέσεις των τάσεων μέσα στον ΣΥΝ. Πάντως η ΚGB δεν θα αφήσει την δημοκρατική τάση του ΣΥΝ να ανεξαρτητοποιηθεί δίχως να της χάσει και μάλιστα στην ηγεσία, εισοδιστές. Η “κεντροαριστερά” του ΠΑΣΟΚ και ο “μεσαίος” χώρος της ΝΔ, οι διακομματικές επιτροπές που υποστηρίζουν η ΝΔ και ο ΣΥΝ, η πολιτική συνολικά της ρωσόφιλης φράξιας έτσι όπως εκφράζεται μέσα στα διάφορα κόμματα οδεύει ταχύτατα προς το οικονομικό φαιόκοκκινο μέτωπο. Το ψευτοΚΚΕ εκρωσοποιημένο, γνήσιο πρακτορείο, αποτελεί το σταθερό παράγοντα στον οποίο προσανατολίζονται όλοι, δηλαδή το μαέστρο της ορχήστρας. Σ’ αυτές τις σκοτεινές εποχές πρωτόπορο ρόλο θα παίξει η αντίσταση των δημοκρατών και προοδευτικών ανθρώπων από όλους τους χώρους ενάντια στους φαιόκοκκινους. Ο ρόλος της ΟΑΚΚΕ θα είναι καθοριστικός.

Η ΜΑΧΗ ΤΩΝ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΠΡΩΤΗ ΝΙΚΗ ΣΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

Έχουμε σήμερα δύο αποφάσεις μια αρνητική και μια θετική

Αρνητική είναι η απόφαση για τα ασφαλιστικά μέτρα. Τα ασφαλιστικά μέτρα έγιναν επειδή τα προϊόντα λιπάσματα και οξεία, πουλήθηκαν στη αντίστοιχη βιομηχανία της Καβάλας “Β.Φ.Α. Α. Ε” και οι εργαζόμενοι δεν θα έπαιρναν χρήματα αν δικαιώνονταν αφού η “Σ.Υ.Ε.Α. Α.Ε” δεν θα είχε μετρητά.

Συγκεκριμένα οι εργαζόμενοι, όπως έχουμε ξαναγράψει στην εφημερίδα μας, δικαιούνται και ζητούν αποδοχές ενός εξαμήνου αφού το εργοστάσιο πήρε για δύο χρόνια περίπου 2δς από το πρόγραμμα του Ο.Α.Ε.Δ. (70% από το Ευρωπαϊκό Ταμείο και 30% από το

Ελληνικό Ταμείο) με τη ρητή υποχρέωση να κρατήσει τους εργαζόμενους άλλους 6 μήνες από τη μέρα που θα τελείωνε η πριμοδότηση. Η ενίσχυση αυτή είχε διπλό στόχο: τη βιομηχανική ανάπτυξη και την καταπολέμηση της ανεργίας. Με το κλείσιμο του εργοστασίου το δίδυμο Σημίτη-Λαλιώτη απέδειξε ότι ενδιαφέρεται για ακριβώς τον αντίθετο στόχο. Για το σκοπό αυτό θα γίνει η κύρια δίκη στις 23 Μάη. Η δίκη αυτή είχε ορισθεί αρχικά για τις 11 Απρίλη και επειδή θα είχαμε σίγουρα αναβολή λόγω των εκλογών προχωρήσαμε στα ασφαλιστικά μέτρα σα μέσο διασφάλισης των εργα-

ζομένων. Στη δίκη αυτή των ασφαλιστικών ήταν σε όλους σαφές από την ακροαματική διαδικασία ότι οι εργαζόμενοι νίκησαν κατά κράτος, αλλά αποδείχτηκε ότι είχαν απέναντι τους το ίδιο το κράτος που με επέμβαση έβγαλε αρνητική απόφαση.

Θετική η εξέλιξη από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο Όμως ενώ έχουμε αυτή την αρνητική εξέλιξη που γενικά την αναμέναμε από τα Ελληνικά Δικαστήρια, έχουμε μια πρώτη νίκη από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Συγκεκριμένα η αναφορά που έγινε στις 5/4/2000 προωθήθηκε για συζήτηση, παρά το ότι τέτοιες αναφορές γί-

νονται χιλιάδες κάθε χρόνο, αλλά μόνο μερικές εκατοντάδες θεωρούνται τεκμηριωμένες και γράφονται στο γενικό πρωτόκολλο των αναφορών για να συζητηθούν. Η αναφορά των Λιπασμάτων έχει πάρει τον αριθμό 253/2000. «Παρακαλείσθε επίσης να μας απαντήσετε, το αργότερο εντός ενός μηνός, εάν δεν έχετε αντίρρηση να δημοσιοποιηθεί και να εξετασθεί σε δημόσια συνεδρίαση το περιεχόμενο της αναφοράς σας» μας ειδοποιεί η Γενική Διεύθυνση Προεδρίας Διεύθυνση Προγραμματισμού των Κοινοβουλευτικών Εργασιών L - 2929 ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ. Μετά από την εξέλιξη αυτή

είναι βέβαιο ότι η οποιαδήποτε κίνηση τόσο στα Ελληνικά Δικαστήρια, όσο και οι κινήσεις της Ελληνικής Κυβέρνησης δεν μπορεί να είναι ανεξέλεγκτες. Επίσης πρέπει να ενημερώσουμε τους αναγνώστες μας ότι κατά την προεκλογική περίοδο οι υποσχέσεις και τα τηλέφωνα των υποψήφιων του ΠΑΣΟΚ στους άνεργους Λιπασμάτων ήταν άνευ προηγουμένου, όχι όμως για συνολική ρύθμιση, αλλά τάχα για ατομικές τακτοποιήσεις, που την επόμενη πάλι ξεχάστηκαν. Είναι σίγουρο ότι όποια κίνηση κάνει η κυβέρνηση θα είναι για να ρίξει στάχτη στα μάτια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΚΥΡΙΑ ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΣΠΥΡΑΚΗ;

Ένα από τα νέα πρόσωπα της κυβέρνησης είναι η υφυπουργός Υγείας Χριστίνα Σπυράκη, καθηγήτρια σήμερα της Ιατρικής Σχολής Αθηνών και πρώην πρύτανης του Πανεπιστημίου Κρήτης μέχρι το τέλος περίπου του 1999. Άγνωστη πολιτικά στις κομματικές οργανώσεις του ΠΑΣΟΚ στο Ηράκλειο αλλά και στην υπόλοιπη χώρα, διορίστηκε βουλευτής, αφού μπήκε στο ψηφοδέλτιο επικρατείας του ΠΑΣΟΚ σε εκλόγιμη θέση. Αυτό το διαμάντι το κατασκεύασε και το προώθησε προσωπικά ο Σημίτης. Κάποια μέρα η τοπική κοινωνία και η πανεπιστημιακή κοινότητα άκουσε το άγνωστο μέχρι τότε όνομα της νέας πρύτανης που διαδέχθηκε στην πρυτανεία τον αντιδραστικό Γ. Γραμματικάκη έναν από τους δύο αρχιτέκτονες του παρακράτους του Πανεπιστημίου Κρήτης και του Ι.Τ.Ε.

Η Σπυράκη όπως και ο Γραμματικάκης αλλά και ο σημερινός πρύτανης είχαν σαν κεντρικό πολιτικό στόχο τη

διατήρηση της φαιοκόκκινης φυσιογνωμίας του Π.Κ.. Εχθροί της οποιασδήποτε προοδευτικής εξέλιξης του Πανεπιστημίου έχουν αναδειχτεί οι μεγαλύτεροι σαμποταριστές της ανάπτυξης του σε απόλυτη αντιστοιχία με το σαμποτάζ στη βιομηχανία.

Η Σπυράκη είναι γνωστή στους αναγνώστες της Ν.Ανατολής από την αντιπαράθεση στο Μαθηματικό τμήμα Κρήτης. Είναι η πρύτανης που όταν απειλούσαν τον ίδιο το δημοκράτη καθηγητή Κ.Καλλία και την οικογένειά του αυτή δημοσίευσε άρθρο που κατηγορούσε τον Καλλία σαν εχθρό της κοινωνίας. Είναι η περίοδος που προσπαθούσαν να στρέψουν εναντίον του Κ.Καλλία έναν καθηγητή μειωμένου καταλογισμού και να ασκήσει βία, όπως και αποπειράθηκε να το κάνει. Είναι η περίοδος που τον έχει παραπέμψει η Σπυράκη δύο φορές (και ο σημερινός πρύτανης μία) στο πειθαρχικό παρά την απόφαση του Στ.Ε που έβγαζε παράνομη τη Σπυράκη και δικαίωνε το δημοκράτη πρόεδρο. Οι τρεις πειθαρχικές διώξεις που εκκρεμούν εναντίον του Καλλία εμείς ευθέ-

ως εκτιμούμε ότι δεν θα εκδικαστούν από το Στ.Ε. Τέτοια είναι η ευτέλεια του περιεχομένου τους. Αντίθετα μέσα από τις παραπομπές ανάγλυφα προβάλλουν ποινικές ευθύνες της Σπυράκη και διαφόρων άλλων φαιοκόκκινων. Όμως αυτοί τυγχάνουν ασυλίας και όχι μόνον βουλευτικής όπως η Σπυράκη σήμερα. Αυτή η πρύτανης συνεχιστής της πολιτικής Γραμματικάκη (δηλ. του Ανδρέα Παπανδρέου) άσκησε τεράστια βία σε όλο το Πανεπιστήμιο ώστε όταν διέκοψε τη θητεία της ως πρύτανης πολύ πριν τις εκλογές, σε συνεννόηση με το Σημίτη για να την έχει αυτός διαθέσιμη στις εκλογές τέθηκε μια μοναδική υποψηφιότητα στις νέες πρυτανικές εκλογές αυτή του σημερινού πρύτανη που συνεχίζει το έργο της.

Η Ν. Ανατολή είχε εκτιμήσει πολιτικά ότι πίσω από την Σπυράκη όπως και πίσω από τους φαιοκόκκινους στο Πολυτεχνείο στα Χανιά κρυβόταν ο ίδιος ο Σημίτης που πήρε τη σκυτάλη από τον Λαλιώτη στα θέματα του Π.Κ. Τώρα έχουμε και την ομολογία της ανόητης Σπυράκη η οποία όταν ανακοινώθηκαν οι υ-

ποψήφιοι του ΠΑΣΟΚ αποκάλυψε το αφεντικό της. Στα Μ.Μ.Ε. του Ηρακλείου η Σπυράκη δήλωσε ότι βρισκόταν πολύ πριν τις εκλογές σε συνεχή επικοινωνία με το Σημίτη και μάλιστα τον συμβούλευε και σε εκπαιδευτικά θέματα. Επίσης, δήλωσε ότι ο Σημίτης της είχε ζητήσει να μην δημοσιοποιήσει τις επαφές τους και αυτή το έκανε. Όπως μας ενημέρωσε το είπε μόνο στον άντρα της. Η φαιοκόκκινη μαθητριάδα της Σημιτικής πολιτικής κράτησε λοιπόν το στόμα της κλειστό ώστε ο Σημίτης μαζί με τον Λαλιώτη και τον Γ. Παπανδρέου να εξυφαίνουν το εσωκομματικό τους πραξικόπημα του παραγκωνισμού των αντιφαιοκόκκινων και δημοκρατικών ρευμάτων στο ΠΑΣΟΚ από τη μια και από την άλλη για να μην χρεωθεί ο Σημίτης τις αθλιότητες της Σπυράκη στο Π.Κ. Την ίδια περίοδο της πολιτικής καθοδήγησης του Σημίτη στην Σπυράκη ο Σημίτης έχει απαγορεύσει στον Αρσένη την οποιαδήποτε παρέμβαση στο Π.Κ. Ταυτόχρονα ο ΣΥΝ και το φαιοκόκκινο ΠΑΣΟΚ μαζί με το ψευτοΚΚΕ στηρίζουν την πολι-

τική Σημίτη στο Π.Κ. Την ίδια περίοδο εκτός από τις δεκάδες άλλες καταγγελίες εννέα από τους δεκατέσσερις φοιτητικούς συλλόγους του Π.Κ. καταγγέλλουν τη Σπυράκη "για ευτελισμό της δημοκρατίας στο Πανεπιστήμιο". Ολόκληρη αυτή η φασιστική βία που έχουν ασκήσει οι φαιοκόκκινοι στο Π.Κ. που συμπεριλαμβάνει χειροδικία στον Κ.Καλλία, απειλές για τη ζωή του, προσπάθεια κοινωνικής, οικονομικής και επαγγελματικής του εξόντωσης μέχρι και τεράστιες καταχρήσεις, παρανομίες, παράβαση της εργατικής νομοθεσίας, έλλειψη παραστατικών στις ιδιοποίηση του τόκου των κεφαλαίων, ψευδείς βεβαιώσεις πληρωμές (4 δις μόνο ζήτησε η Ε.Ε. να της επιστραφούν), ψευδείς καταμηνύσεις, ψευδορκίες, καταπίεση των εργαζομένων και των φοιτητών, κ.λπ., την χρεώνεται προσωπικά ο ίδιος ο Σημίτης (αυτός ο "καλός" και "σοβαρός" άνθρωπος) όχι μόνον γιατί είναι πρωθυπουργός αλλά γιατί ο ίδιος καθοδηγούσε την πρυτανή του και ολόκληρο το φαιοκόκκινο συρφετό στο Π.Κ. και στο Πολυτεχνείο Κρήτης.

Η πρώτη κίνηση μετά τη νίκη Σημίτη Οι τραμπούκοι χτυπάνε την κατάληψη των ΠΣΕ

Από το περασμένο καλοκαίρι οι φοιτητές των τριών Π.Σ.Ε. στα Χανιά θυμόμαστε πως είχαν καταλάβει το χώρο της πρυτανείας σε ένδειξη διαμαρτυρίας για το σαμποτάρισμα της λειτουργίας των Π.Σ.Ε. από τον Σημίτη και ολόκληρο το φαιοκόκκινο συρφετό.

Η σύγκλητος καθοδηγούμενη από στελέχη του ψευτοΚΚΕ και του ΣΥΝ και υποστηριζόμενη προσωπικά από τον Σημίτη έχει αντιπαρατεθεί μέχρι τώρα ανοιχτά στη δικαιοσύνη, στον Αρσένη και στον Γιαννόπουλο ο οποίος τους παρέπεμψε συλλήβδην στον εισαγγελέα. Με την υψηλή προστασία του Σημίτη που έχει βάλει στην υπηρεσία τους όλο τον κρατικό μηχανισμό και

τους έχει αναγορεύσει σε ένα κρατίδιο απαγορεύουν εδώ και ένα χρόνο τη λειτουργία των Π.Σ.Ε. παρά τις νομικές ρυθμίσεις του Αρσένη.

Αγκάθι στο μάτι των φαιοκόκκινων ήταν η κατάληψη των γραφείων της πρυτανείας από τους φοιτητές των Π.Σ.Ε. που χρησίμευε σαν ένας μόνιμος πόλος διαμαρτυρίας εναντίον της σκοταδιστικής γραμμής του Σημίτη ενάντια στη γνώση. Οι φαιοκόκκινοι δεν μπορούσαν τόσο καιρό να ασκήσουν παραπέρα βία από αυτή που είχαν ασκήσει γιατί είχαν εξαντλήσει όλες τις μορφές φασιστικής βίας με κορύφωση τις γνωστές απόπειρες λιντσαρίσματος του πρύτανη και του καθηγητή Κασδοβασίλη.

Εξάλλου η δημοκρατική

κοινή γνώμη στα Χανιά υποστηρίζει τον τελευταίο χρόνο τα Π.Σ.Ε..

Η ευκαιρία που δόθηκε στους πραιτωριανούς του Σημίτη ήταν αμέσως μετά τις εκλογές όταν οι φαιοκόκκινοι βελτίωσαν τις θέσεις τους και ξανά ο άμεσος πολιτικός καθοδηγητής του φαιοκόκκινου παρακράτους ο Σημίτης ήρθε στην πρωθυπουργία. Με τον αέρα της νίκης και την υποστήριξη του Σημίτη που τους εξασφαλίζει την ασυλία απέναντι στο νόμο μπήκαν τραμπούκικα στα γραφεία της πρυτανείας ένα πρωί και αιφνιδιαστικά έδωξαν τους ήδη εξαντλημένους και πολιτικά απομονωμένους φοιτητές των Π.Σ.Ε. Αυτοί με τη σειρά τους μήνυσαν τη σύγκλητο. Η πράξη τους αυτή είναι τελείως συμβολική. Εδώ ο υπουργός

δικαιοσύνης τους παρέπεμψε στον εισαγγελέα και κόντεψε να μην βγει ούτε βουλευτής.

Αμέσως τα μέσα "ενημέρωσης" έτρεξαν να δείξουν τις "τεράστιες καταστροφές" που τάχα είχαν κάνει οι φοιτητές των Π.Σ.Ε. και να δείξουν επίσης το τάχα χαμηλό πολιτιστικό επίπεδο όλων αυτών που ζητούν γνώση παρουσιάζοντας έντεχνα μια φοβερή βρωμιά στους χώρους της πρυτανείας (υποθέτουμε ότι και οι ίδιοι θα άδειασαν μερικούς κάδους σκουπίδια). Αργότερα οι ίδιοι οι σοσιαλφασίστες αναγκάστηκαν να ανακοινώσουν βάζοντας φρένο στους φαιοκόκκινους δημοσιογράφους ότι δεν έγιναν καθόλου καταστροφές και ότι οι χώροι ήταν καθαροί. Το πολιτικό "θάρος" των φαιοκόκκινων που είναι η

έκφραση της κρατικής παράνομης φαιοκόκκινης εξουσίας του Σημίτη, του ψευτοΚΚΕ και του ΣΥΝ σηματοδοτεί τις προθέσεις και την ιδεολογία αυτής της πολιτικής. Πρόκειται για βία που δεν ασκούν τα επίσημα κρατικά σώματα καταστολής αλλά για βία πολιτών που υποστηρίζονται στην προκειμένη περίπτωση από ένα φαιοκόκκινο καλυμένο Σημιτικό κράτος.

Αν ο πρύτανης και οι μπουκαδόροι που τον συνόδευαν έδειραν τους φοιτητές δεν το γνωρίζουμε. Όπως και αν έχει το πράγμα οι φοιτητές των Π.Σ.Ε. θα πρέπει να καταγγέλλουν πλατιά αυτή τη φασιστική πρακτική των φαιοκόκκινων και να την ταυτίσουν με το κυνήγι της γνώσης που αυτοί κάνουν σε όλη την εκπαίδευση.

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ: ΑΝΟΙΧΤΟ ΚΑΛΕΣΜΑ ΓΙΑ ΕΝΟΤΗΤΑ ΣΤΗΝ ΕΞΩΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ "ΑΡΙΣΤΕΡΑ"

Η αποκάλυψη και καταγγελία των φαιοκόκκινων από την ΟΑΚΚΕ και τους συνεπείς δημοκράτες δημοσιογράφους όπως είναι οι Ιοί στην Ελευθεροτυπία, σα νεοχιτλερικών που σέρνονται πίσω από το ρώσικο ιμπεριαλισμό έχει προκαλέσει μεγάλη ταραχή στο φαιοκόκκινο μέτωπο. Για λογαριασμό του ανέλαβαν να απαντήσουν οι φαιοί δηλ οι ναζιστές της "Χρυσής Αυγής" μέσα από την εφημερίδα τους αρ. φυλ. 323, 21 Απρίλη. Εκεί στη σελ. 7 στη στήλη "εθνικιστική αριστερά" που έχουν εγκαινιάσει τον τελευταίο καιρό καλούν τους συντρόφους τους της "εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς" να πράξουν με τόλμη και να ενωθούν μαζί τους αποδεικνύοντας έτσι την πλήρη ταύτιση που έχουν στην πολιτική γραμμή. Το δημοσιεύουμε ολόκληρο για την εξαιρετική του σημασία:

"Η γνωστή αστική φυλλάδα "Ελευθεροτυπία", των γνωστών συμφερόντων -για να μη ξεχνιόμαστε- σε συνεργασία και με κάποιους άλλους σχιζοφρενείς (βλέπε Ρωσόπληκτους) τρέμει στην ύπαρξη ενός οργανωμένου ενιαίου μπλοκ πατριωτών, που θα αντισταθεί στον Αμερικάνικο Ιμπεριαλισμό, που προβάλλει σήμερα ως ο χειρότερος εχθρός της πατρίδας μας και του λαού μας.

Σε παλαιό δημοσίευμα της, λοιπόν, της Κυριακής 19 Απριλίου 1999, αναφέρεται σε κάποιους από τους αγωνιστές της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς και πιο συγκεκριμένα στον ιδρυτή κατ' ουσίαν της επαναστατικής RAF Χόρστ Μάλερ, όπου σήμερα έχουν ασπαστεί την εθνικιστική ιδέα και παραμένοντας σταθερά αντικαπιταλιστές και επαναστάτες εξακολουθούν να αγωνίζονται ενάντια στον Ιμπεριαλισμό και την οικονομική ολιγαρχία.

Και όπως ήταν φυσικό από τέτοιου είδους δημοσιεύματα, δεν θα μπορούσε να μην υπάρξει αναφορά και στη "Χρυσή Αυγή", τη γνωστή "ναζιστική" ομάδα...

Δεν θα διαφωνήσουμε με το βασικό κορμό της σκέψης των "θεωρητικών"- δημοσιογράφων της "Ελευθεροτυπίας". Μονάχα δυο σοβαρές επισημάνσεις, που παίζουν σημαντικό ρόλο.

Κύριοι δημοσιογράφοι, έγκυροι πολιτικοί αναλυτές, έλεος! Η "Χρυσή Αυγή" δεν προβάλλει την περίπτωση Μάλερ "για να δικαιολογηθεί κυρίως απέναντι στα μέλη της", αφού ουσιαστικά τα ίδια τα μέλη της είναι αυτά, που επιζητούν νέους δρόμους και "αριστερές" προσεγγίσεις για το εθνικολαϊκό κίνημα. **Ως συνέχεια αυτού, μάθετε πως πολλά από τα μέλη της "ναζιστικής" ομάδας μας προέρχονται από αυτόν ακριβώς τον χώρο... της αριστεράς, εξωκοινοβουλευτικής και μη. Και ένα δεύτερο: Η απροσδόκητη θερμή συνηγορία μας υπέρ του ΚΚΕ έχει να κάνει με τη συμπάθεια μας υπέρ των κοινωνικών αδελφών μας, φτωχών εργατών και αγροτών, ψηφοφόρων του ΚΚΕ και όχι μόνον! Από τη παραμερισμένη από το κοι-**

νοβουλευτικό καθεστώς Σταλινική-Μαοϊκή Αριστερά έως τους πατριώτες σοσιαλιστές του ΔΗΚΚΙ.

Μια συμπάθεια, που έχει να κάνει με την ανιδιοτέλεια των απλών στρατευμένων αγωνιστών σε αυτούς τους πολιτικούς σχηματισμούς και όχι φυσικά με την ηγεσία τους, **πλην ελαχίστων εξαιρέσεων για να είμαστε ειλικρινείς.**

Καιρός, λοιπόν να δημιουργηθεί και στη πατρίδα μας αυτό το "φαιο-κόκκινο" μέτωπο, για να γίνουν επιτέλους οι εφιιάτες της "Ελευθεροτυπίας" και των συνδοιδιόρων τους (βλέπε ΟΑΚΚΕ) πραγματικότητα. Για να επαληθευτούν τα δημοσιεύματα της "Νέας Ανατολής" περί "σοσιαλφασιστικού" κινδύνου και άλλα συναφή.

Σύντροφοι και συναγωνιστές, τρέμουν τη συνεργασία μας. Μη τους αφήσετε να μας χωρίσουν με παρελθοντολογίες και συνθήματα του χθες.

Αντισταθείτε στην απάτη του κακού κομμουνισμού-φασισμού Ζήτω το νέο κίνημα

Ζήτω η Εθνικιστική Αριστερά".

Υπογράφει ο Β.Τ.

Κανείς δεν μπορεί να εμποδίσει τους "φαιοκόκκινους συντρόφους" να ενωθούν και πρέπει η εξωκοινοβουλευτική "αριστερά" να μην φανεί αγενής απέναντι στην πρόσκληση των ναζιστών.

Και να τους δώσει μια απάντηση. Ίσως βέβαια αυτή να ξαφνιαστεί που στο ίδιο φύλλο στη σελ. 4 τα "πρώην μέλη της", όπως τουλάχιστον ισχυρίζεται ο Β.Τ., δημοσιεύουν φωτογραφία του Χίτλερ με εκτενές απόσπασμα από την "πολιτική του διαθήκη". Αλλά κανείς δεν είναι τέλειος. Αγάπα τον φίλο σου με τα ελαττώματα του λείει μια παρομοία. Άλλωστε και οι ναζιστές τους αγαπάνε, παρ' όλο που προεκλογικά πολλά κείμενα τους τα δημοσίευσε "η αστική Ελευθεροτυπία" που την αντιπαθούν οι Χρυσουγίτες.

ΟΙ ΝΑΖΙ ΑΝΟΙΓΟΥΝ ΝΕΟ ΚΥΚΛΟ ΒΙΑΣ

Στις 20 Απρίλη το βράδυ μια ομάδα 30 ναζιστών της "Χρυσής Αυγής" συγκεντρώθηκε έξω από το ξενοδοχείο Ιντερκοντινένταλ όπου πραγματοποιούνταν ταυτόχρονα συνέδριο του ελληνοτουρκικού επιμελητηρίου και κοινή επίδειξη μόδας του Ασάλη και τούρκου συναδέλφου του. Οι ναζιστές κατέβασαν την τούρκικη σημαία από τον ιστό του ξενοδοχείου και την έκαψαν

φονάζοντας αντιτούρκικα συνθήματα. Οι Τούρκοι που ήταν μέσα στο ξενοδοχείο αντιλήφθηκαν το γεγονός και βγήκαν έξω για να αντιμετωπίσουν τους τραμπούκους. Οι πιο ψύχραιμοι απ' αυτούς τους συγκράτησαν και αμέσως ύψωσαν μια καινούργια τούρκικη σημαία και τραγούδησαν τον εθνικό τους ύμνο. Οι ναζιστές αποχώρησαν χωρίς να συλληφθεί κανείς εκείνη τη στιγμή

μή παρά την παρουσία της αστυνομίας. Αργότερα έγινε γνωστό ότι συλλήφθηκαν δυο μέλη τους που παραμπέπονται σε δίκη με την κατηγορία της διατάραξης σχέσεων ανάμεσα στα δυο κράτη, κατηγορία που είναι κακούρηγμα, ενώ καταζητούνται και άλλα τρία μέλη και στελέχη της. Το πολιτικό καθεστώς κινήθηκε τόσο "γρήγορα" για να μην χαλάσει η σούπα της ελληνοτουρκικής "φιλίας", τέτοιας που μέχρι χτες τουρκοφάγοι μεταμορφώθηκαν σήμερα σε φανατικούς υπερασπιστές της ειρήνης. Αυτή η κίνηση της "Χρυσής Αυγής" που μέχρι τώρα κρατούσε τη στάση του "καλού παιδιού" φαίνεται πως αντιστοιχεί σε ένα καθυσχασμό της βάσης της και στην υπερφαλάγγιση του ακροδέξιου χώρου που κινείται ήρεμα σ' αυτή την περίοδο "καλών σχέσε-

ων" με την Τουρκία. Φυσικά όλα τα κόμματα και η κυβέρνηση φρόντισαν στα γρήγορα να πνίξουν το γεγονός σαν ένα περιθωριακό επεισόδιο αλλά τη νύχτα της 20ης προς 21η Απρίλη μια νέα επίθεση των ναζιστών στο μνημείο του Ολοκαυτώματος και στην Εβραϊκή Συναγωγή "Μοναστηριωτών" απέδειξε το ακριβώς αντίθετο. Έξω από την πόρτα της Συναγωγής χάραξαν ένα αγκυλωτό σταυρό και έγραψαν στα γερμανικά τη λέξη "Ράους" ("Εξω"). Στο μνημείο του Ολοκαυτώματος των Εβραίων έριξαν κόκκινη μπογιά, έγραψαν ναζιστικά συνθήματα "Εξω οι Εβραίοι" και "Ες" με την υπογραφή της "Χρυσής Αυγής". Η επίθεση καταδικάστηκε έντονα από τον πρόεδρο της Ισραηλιτικής Κοινότητας Θεσσαλονίκης, Ανδρέα Σεφικά, που μίλησε για

επανεμφάνιση του "εφιιάτη του φασισμού και του ναζισμού". Κατά τα άλλα κανένα κόμμα δεν το έκανε ζήτημα και δεν καταδίκασε την επίθεση. Σε αντίστοιχα γεγονότα στην Ευρώπη δημιουργείται ολόκληρη εκστρατεία ενάντια στον αντισημιτισμό.

Μετά από μια περίοδο "κατ'οίκον περιορισμού", που αναγκαία ακολούθησε μετά την έκθεση των ναζιστών με τον Ανδρουτσόπουλο, η "Χρυσή Αυγή" φαίνεται ότι ανοίγει ένα νέο κύκλο βίας. Η Αντιναζιστική Πρωτοβουλία με ανακοίνωση της στις 24 Απρίλη καταδίκασε την ναζιστική επίθεση και τη σιωπή που επέδειξαν τα κοινοβουλευτικά κόμματα ανάλογη μ' εκείνη για την ύπαρξη της νομιμότητας των ναζιστών στην Ελλάδα.

Για την επίσκεψη Ζιαγκ Ζεμίν

Η ΟΑΚΚΕ έβγαλε την ακόλουθη ανακοίνωση για την επίσκεψη του κινέζου πρωθυπουργού Ζιαγκ Ζεμίν στην Ελλάδα, που ήταν ο πρώτος διπλωμάτης που δέχθηκε ο Σημίτης μετά την εκλογή του:

"Αφού κάλυψε με την επιδεικτική σιωπή της τους Ρώσους σφαγείς της Τσετσενίας, η κυβέρνηση Σημίτη τιμάρει τώρα τον κινέζο δήμιο Ζιαν Ζεμίν σταθερή στη σύμπλευση της με το νεοφασιστικό άξονα Μόσχας-Πεκίνου-Τεχεράνης".

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΗΣ ΑΝΤΙΝΑΖΙΣΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ ΣΤΟ INTERNET

<http://users.hellasnet.gr/antinazi>

Ο ΟΗΕ ΚΑΛΥΠΤΕΙ ΤΟΥΣ ΡΩΣΟΥΣ ΚΑΙ ΚΙΝΕΖΟΥΣ ΦΑΣΙΣΤΕΣ

Στα τέλη Απρίλη πραγματοποιήθηκε η σύνοδος της Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ που καταδίκασε μια σειρά από τριτοκοσμικά φασιστικά καθεστώτα για σοβαρές παραβιάσεις στα ανθρώπινα δικαιώματα αφήνοντας στο απυρόβλητο την πανίσχυρη Ρωσία και την Κίνα. Η αμερικανική αντιπροσωπεία είχε υποβάλει ένα τροποποιημένο καταδικαστικό ψήφισμα για την Κίνα, αλλά οι Κινέζοι έκαναν αντιπρόταση "μη δράσης" του εναντίον τους η οποία υπερψηφίστηκε με 22 ψήφους έναντι 18 και 12 αποχές. Όπως καταγγέλλει το Διεθνές Παρατηρητήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων η ηγεσία Κλίντον έκανε μία πρόταση την οποία δεν μπόρεσε καθόλου στον κόπο να τη στηρίξει και να παλέψει για να ψηφιστεί.

Η επικράτηση της κινέζικης πρότασης σήμαινε την για ένατη φορά αποτυχία του ΟΗΕ, να επιβάλει κυρώσεις στη χώρα αυτή. Στην Αμερική, την άποψη για απομόνωση της Κίνας συμμαρύνονται αρκετοί βουλευτές, ανάμεσά

τους και ο αρχηγός της κοινοβουλευτικής ομάδας των Δημοκρατικών Ρίτσαρντ Γκέκχαρντ, καθώς και η Ένωση των συνδικάτων. Όλοι αυτοί καταγγέλλουν τις μαζικές απολύσεις εργαζομένων, τις καθυστερήσεις στην καταβολή μι-

σθών, τη διαφθορά και την άγρια καταστολή των εργατικών εξεγέρσεων και δικαιωμάτων από την πλευρά του κινέζικου καθεστώτος. Χαρακτηριστικό για την "εργατική πολιτική" των κινέζων νεοναζιστών είναι ότι η Πρωτομαγιά γιορτάστηκε στην Κίνα με την απονομή βραβείων σε 3.000 "υποδειγματικούς" εργαζόμενους, δεσ "νομιμόφρονες", στους οποίους δόθηκε επτά ημέρες άδεια! Πάντως εκείνο που πέρασε απαρατήρητο είναι η αναβολή της καταδίκης των ρώσων Χίτλερ. Η Ε.Ε. και το Διεθνές Παρατηρητήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων παρουσίασαν κείμενα που καλούσαν για αναγνώρι-

ση από την πλευρά των Ρώσων ότι έχουν διαπραχθεί σοβαρά εγκλήματα στην Τσετσενία, και ζητούσαν αξιόπιστη και ανεξάρτητη έρευνα για τις καταγγελίες βιαιοπραγιών, άμεση πρόσβαση διεθνώς εμπειρογνομώνων κ.λπ. Η εκπρόσωπος του Διεθνούς Παρατηρητηρίου στον ΟΗΕ Τζοάννα Βέσλερ είπε πως όταν οι Ρώσοι "μιλάνε για διερρεύση των καταγγελιών για ακρότητες, προσπαθούν να αποσπάσουν τη διεθνή κοινότητα από τις ευθύνες της. Αυτή είναι η τελευταία ευκαιρία της διεθνούς κοινότητας να καλέσει τη Ρωσία να λογοδοτήσει για τις πράξεις της" (από το ενημερωτικό δελτίο του Παρατηρητηρίου, 21/4). Η συζήτηση της πρότασης ανα-

βλήθηκε για τις 24/4 και η Επιτροπή του ΟΗΕ για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα πήρε τελικά μια απόφαση όπου εκφράζεται η "σοβαρή ανησυχία" της διεθνούς κοινότητας για τη διεξαγωγή του πολέμου στην Τσετσενία από την πλευρά των Ρώσων. Είναι μία αρχή, αν και πρόκειται για μία πολύ ήπια απόφαση. Σύμφωνα με την Τζοάννα Βέσλερ, η απόφαση έπρεπε να είναι περισσότερο καταδικαστική, να περιγράφει ακριβώς ποιες διέπραξε τα εγκλήματα στην Τσετσενία, και ακριβώς ποιες παραβιάσεις έχουν γίνει. Θα έπρεπε επίσης να ασκηθεί πίεση για μία διεθνή επιτροπή έρευνας, αντί για την εθνική επιτροπή-παρωδία των Ρώσων.

Ο βρωμερός Μπλερ γέφυρα του Πούτιν στην Ευρώπη

Ο βρώμικος πόλεμος που διεξάγουν οι ρώσοι νεοναζί στην Τσετσενία και η ασυνέπεια τους απέναντι στις υποσχέσεις που δίνουν στις δυτικές κυβερνήσεις και οργανισμούς έχουν προκαλέσει αντιδράσεις μέσα στους κόλπους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ωστόσο κάποιες ευρωπαϊκές ηγεσίες δε συμμαρύνονται τις ίδιες ανησυχίες.

Στα μέσα Απρίλη, ο καγκεμπίτης Βλ. Πούτιν επισκέφθηκε το Λονδίνο για να συναντήσει το βρετανό πρωθυπουργό Τ. Μπλερ. Η ε-

πίσκεψη αυτή κόστισε πάνω από 11 εκ. δρχ., ποσό που αντιπροσωπεύει ένα μικρό μέρος του δανείου του ΔΝΤ προς τη Ρωσία (το οποίο προφανώς δε διατίθεται σε "αναπτυξιακά έργα"). Οι δύο άντρες συζητήσαν για μια στρατηγική συνεργασία μεταξύ των στρατών τους στον αγώνα κατά των ναρκωτικών, του εγκλήματος, της τρομοκρατίας, για τα Βαλκάνια κ.λπ. Ο Μπλερ δήλωσε ότι ο "Πούτιν είναι άνθρωπος με τον οποίο η Δύση μπορεί και πρέπει να εργαστεί" και πως Ευρώπη και Αμερική

"πρέπει να αγκαλιάσουν τη Ρωσία και όχι να την απομονώσουν" (Ελευθεροτυπία, 18/4/00). Ο εκπρόσωπος του βρετανού πρωθυπουργού, Άλαστair Κάμπελ πρόσθεσε πως "δεν υπάρχει καμία σύγκριση ανάμεσα στο πρόβλημα ασφάλειας που έχει η Ρωσία στην Τσετσενία και στη γενοκτονία που διαπράχθηκε στο Κόσσοβο" (Μοντ, 18/4). (Ενώ ισχύει ακριβώς το αντίθετο). Από την πλευρά του ο Πούτιν εξέφρασε την πεποίθησή του ότι η Αγγλία θα αποτελέσει γέφυρα ανάμεσα στη χώρα

του, την Ευρώπη και την Αμερική. Η αντίδραση μη κυβερνητικών οργανώσεων καθώς και βρετανών βουλευτών δεν πτόησε το ρώσο πρόεδρο που για άλλη μια φορά ξέσπασε στο συνηθισμένο του αντιτσενικό παραλήρημα. Πιο προοδευτική από την βρωμερή στάση της Βρετανίας του φιλορώσου Μπλερ είναι αυτή της Γερμανίας και κυρίως της Γαλλίας. Οι υπουργοί Οικονομικών κι Εξωτερικών της Γαλλίας, Λοράν Φαμπιούς και Υμπερ Βεντρίν, δημοσίευσαν στη βρετανική "Φαίνασιαλ Τάιμς" επιστολή που απευθύνεται στους εταίρους της ΕΕ και του G7. Υποστήριξαν πως η Δύση θα πρέπει να είναι πιο πιστική στους όρους χρηματοδότησης της Ρωσίας και να μην παραγράφει τα χρέη της. Πρέπει, ακόμα

να δοθεί έμφαση στην ενίσχυση αποτελεσματικών κρατικών δομών και κυρίως ενός διαφανούς νομικού πλαισίου προστατευόμενων σε μια μοντέρνα οικονομία και κοινωνία, αναφέρουν οι δύο υπουργοί στην επιστολή τους (Μοντ, 7/4). Με άλλα λόγια, δεν αρκούν μονάχα οι οικονομικές μεταρρυθμίσεις, αλλά χρειάζεται η Ρωσία να αλλάξει πολιτική. Όμως η πίεση που ασκεί η γαλλική αστική τάξη στους σοσιαλμπερλιαριστές δεν οφείλεται σε κάποια έξαρση ανθρωπισμού, αλλά στην προνομιακή σχέση που αυτοί δημιουργούν με τη Βρετανία. Στην πραγματικότητα οι γάλλοι καπιταλιστές πολύ θα ήθελαν ο Πούτιν να διάλεγε τη χώρα τους για επίσκεψη, γι' αυτό και Βεντρίν τον κάλεσε γύρω στο Φεβρουάριο.

Ο Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΞΑΝΑΦΕΡΝΕΙ ΤΗ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΕΒΙΤΣ ΣΤΗ ΣΕΡΒΙΑ

συνέχεια από τη σελ. 3

μόλογο του, Πάβλε Μπουλάτοβιτς. Η απόφαση της Ρωσίας να "παγώσει" την εφαρμογή της συνδέεται και με τους νέους περιορισμούς που έχουν επιβληθεί στο ρώσικο Υπουργείο Αμύνης το οποίο είναι υποχρεωμένο στο εξής να συντονίζει τις ενέργειες του με το Υπουργείο Εξωτερικών. Υπό αίρεση είναι ακόμη μια συμφωνία μεταξύ Ρωσίας και Σερβίας για το φυσικό αέριο.

Η ρώσικη εταιρεία Γκάζπρομ μείωσε πρόσφατα κατά το 1/3 την παροχή φυσικού αερίου προς τη Σερβία χωρίς να προειδοποιήσει το Βελιγράδι. Η κυβέρνηση του Βελιγραδίου έχει αιφνιδιαστεί από τις τελευταίες εξελίξεις. "Δεν καταλαβαίνω γιατί συνέβησαν όλα αυτά, η Ρωσία δεν μας ειδοποίησε", είπε στα σέρβικα μέσα ενημέρωσης στέλεχος της Πετρελαϊκής Βιομηχανίας της Σερβίας (NIS). "Ως τώρα δεν είχαμε ποτέ

τέτοια προβλήματα". Αυτή η αλλαγή στάσης είναι ακόμα πιο περιέργη, αν σκεφτεί κανείς ότι η Ρωσία παρέχει φυσικό αέριο στη Σερβία με πίστωση. Το χρέος της Σερβίας απέναντι στη Ρωσία έχει υπερβεί τα 300 εκατομμύρια δολάρια. Λίγο μετά την κρίση του φυσικού αερίου, ο Ρώσος Υπουργός Εξωτερικών, Ιγκόρ Ιβάνοφ, κάλεσε τον Γιουγκοσλάβο πρεσβευτή στη Μόσχα Μπορισλάβ Μιλόσεβιτς (αδελφός του Γιουγκοσλάβου προέδρου) και του ζήτησε να επιδείξει η χώρα του μεγαλύτερη ελαστικότητα απέναντι στη διεθνή κοινότητα για την επίλυση του προβλήματος του Κοσσυφοπεδίου.

Ο Ιβάνοφ πρόσθεσε ότι η Ρωσία υποστηρίζει τις προτάσεις των Ηνωμένων Εθνών για μια μεγαλύτερη αυτονομία του Κοσσυφοπεδίου στο εσωτερικό της Ομοσπονδίας, ενώ τάσσεται και υπέρ του να αυξηθεί η σημασία του Βελιγραδίου στη διαδικασία σταθεροποίησης των Βαλκανίων. Σύμφωνα με πηγές στη Μόσχα, η Ρωσία εξέφρασε την αλληλεγγύη της προς τις

χώρες της Δύσης κατά τη σύνοδο της Ομάδας Επαφής που πραγματοποιήθηκε στις αρχές Απριλίου με αντικείμενο την κρίση στο Μαυροβούνιο. Αυτό σημαίνει ότι η Ρωσία έλαβε θέση υπέρ του προέδρου του Μαυροβουνίου Μίλο Τζουκάνοβιτς. Η Μόσχα έχει καταδικάσει κατηγορηματικά τον αποκλεισμό του Μαυροβουνίου από τη Σερβία, διευκρινίζοντας ότι η πολιτική του Βελιγραδίου προκαλεί την επιδείνωση μιας ήδη πολύπλοκης κατάστασης. "Η συμπεριφορά του Ιβάνοφ κατά τη συνάντησή του με τον Μπόρα Μιλόσεβιτς, σε συνδυασμό με τα προβλήματα που σχετίζονται με το φυσικό αέριο και την υποστήριξη της Μόσχας προς τον Τζουκάνοβιτς έχουν προκαλέσει σοκ στο Βελιγράδι", δήλωσε εκπρόσωπος της σερβικής κυβέρνησης στο Ινστιτούτο Πληροφόρησης για τον Πόλεμο και την Ειρήνη (IWPR) "Η πρόσκληση που απηύθυνε η Μόσχα στον Βουκ Ντράσκοβιτς προκάλεσε ακόμη μεγαλύτερη σύγχυση".

Την ώρα δηλ. που η Ρωσία έχει κηρύξει τον πόλεμο στη φράζια Μιλόσεβιτς καλεί τον σέρβο πρόεδρο της στη Μόσχα για να του δώσει το επίσημο χρίσμα του ευνοούμενου της. Σύμφωνα με την Ναυτεμπορική ο Ντράσκοβιτς είναι ο πρώτος Σέρβος πολιτικός που επισκέφθηκε τη Ρωσία μετά τη νίκη Πούτιν στις εκλογές. Στις συναντήσεις που έκανε με αξιωματούχους του ρώσικου υπουργείου εξωτερικών ο Ντράσκοβιτς συζητήθηκαν το θέμα των πρόωρων εκλογών στη Σερβία, το Κοσσυφοπέδιο και το Μαυροβούνιο καθώς και το πρόβλημα των κυρώσεων κατά της Σερβίας.

Ο μεγαλοσέρβικος σωβινισμός εξοργισμένος απάντησε στην πρόκληση. "Ο Μιλουτίν Στόλκοβιτς, πρόεδρος της Επιτροπής Αμύνης και από τα παλιά μέλη του Σοσιαλιστικού Κόμματος, κατηγορησε το ρώσικο Υπουργείο Εξωτερικών ότι ακολουθεί τις επιταγές της αμερικανικής κυβέρνησης". Αλλά τι περιθώρια έχουν οι σέρβοι φασίστες να αντιδράσουν;

Αυτοί δεν μπορούν να κινήσουν μια εκστρατεία ενάντια στην "αδελφή ορθόδοξη Ρωσία" γενικά χωρίς να κατηγορηθούν απ' αυτή την ίδια τη σέρβικη αντιπολίτευση για φιλοαμερικανισμό και μάλιστα σε μια χώρα και ένα λαό όπου τα αντιαμερικανικά και αντιδυτικά αισθήματα είναι αδιαμφισβήτητα. Ο κλοιός γύρω από τη φράζια Μιλόσεβιτς κλείνει ολο και περισσότερο. Η πτώση της είναι πια θέμα χρόνου.

Απ' την άλλη γίνεται φανερό ότι αυτή η προωθημένη αντι-Μιλόσεβιτς κίνηση της ρωσόφιλης κυβέρνησης Σημίτη έχει ήδη συμφωνηθεί με τη Μόσχα. Το νόημα της επίσκεψης του Γ. Παπανδρέου στη Μόσχα την περίοδο των εκλογών είναι ολοφάνερο. Η Ελλάδα μετατρέπεται ταχύτατα όχι μόνο σε βάση βυζαντινών ραδιουργιών για επέμβαση στα εσωτερικά άλλων χωρών με στόχο τα "ορθόδοξα Βαλκάνια" αλλά και σε πρωτοπόρο πολιτικό τραμπούκο στην περιοχή για λογαριασμό του ρώσικου ιμπεριαλισμού.

